

شماره داوطلب
نام خانوادگی و نام

خراسان رضوی
شهر

سروش اندیشه

مؤسسه فرهنگی هنری

کد آزمون ۱۳۰۷

۲۰ فروردین ۱۴۰۵

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت فرهنگ و ارشاد
اسلامی مؤسسه سروش
اندیشه حیات

پاسخنامه آزمون شبیه ساز کنکور

گروه آزمایشی علوم ریاضی

شماره داوطلبی:

نام و نام خانوادگی:

مدت پاسخگویی: ۱۳۰ دقیقه

تعداد سوال: ۹۰ عدد

عنوان مواد امتحانی تعداد، شماره سوالات و مدت پاسخگویی

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سوال	از شماره	تا شماره	مدت پاسخگویی
۱	ریاضیات	۳۵	۱	۳۵	۶۵ دقیقه
۲	فیزیک	۳۰	۳۶	۶۵	۴۰ دقیقه
۳	شیمی	۲۵	۶۶	۹۰	۲۵ دقیقه

برای مشاهده پاسخنامه آزمون به سایت مؤسسه مراجعه نمایید

گزینه «۲»

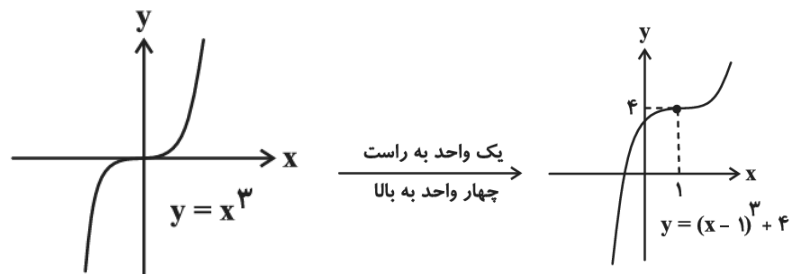
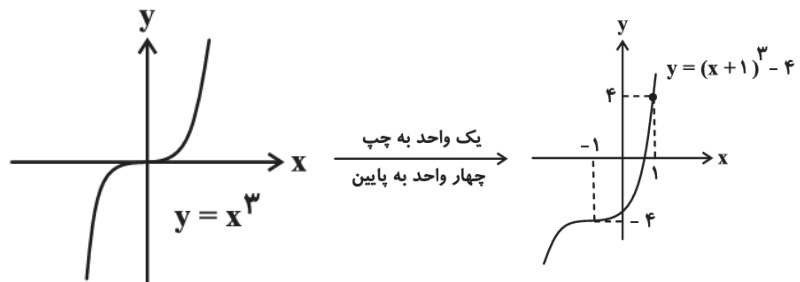
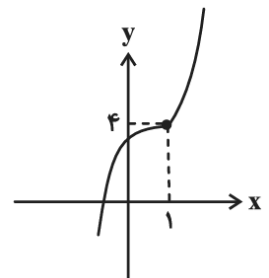
۱

با کمک تعیین علامت عبارت قدرمطلق، ضابطه تابع را به صورت یک تابع قطعه‌ای بازنویسی می‌کنیم:

$$f(x) = \begin{cases} x^3 + 3x + 3(x+1)(x-1) & ; x \geq 1 \\ x^3 + 3x - 3(x+1)(x-1) & ; x < 1 \end{cases}$$

$$\Rightarrow f(x) = \begin{cases} x^3 + 3x + 3x^2 - 3 & ; x \geq 1 \\ x^3 + 3x - 3x^2 + 3 & ; x < 1 \end{cases}$$

$$\Rightarrow f(x) = \begin{cases} (x+1)^3 - 4 & ; x \geq 1 \\ (x-1)^3 + 4 & ; x < 1 \end{cases}$$

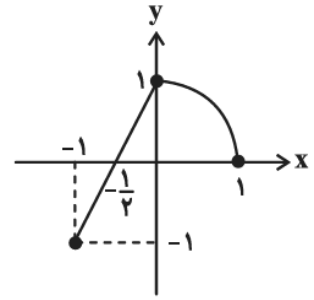
حال توجه کنید که نمودار توابع $y = (x+1)^3 - 4$ و $y = (x-1)^3 + 4$ به کمک قوانین انتقال از روی نمودار تابع $y = x^3$ به صورت زیر رسم می‌شوند:بنابراین نمودار تابع f به صورت زیر است:

گزینه «۱»

۲

توجه کنید که اگر فرض کنیم $g(x) = \log_k x$ و $h(x) = \log_k x$ باشد، $f(x) = (hog)(x)$. اگر $k > 1$ ، هر دو تابع h و g اکیداً صعودی‌اند و در نتیجه f اکیداً صعودی است. اگر $0 < k < 1$ ، توابع h و g اکیداً نزولی‌اند و در نتیجه f اکیداً صعودی است. بنابراین اگر $k \in (0, +\infty) - \{1\}$ ، تابع f اکیداً صعودی است.

نمودار تابع f به صورت زیر است:

و برای تعیین وضعیت یکنوایی تابع $f \circ f$ ، لازم است که ضابطه (های) آن را به دست آوریم:

$$(f \circ f)(x) = f(f(x)) = \begin{cases} 2f(x) + 1 & ; -1 \leq f(x) < 0 \\ \sqrt{1 - f(x)} & ; 0 \leq f(x) \leq 1 \end{cases}$$

با توجه به نمودار تابع f مشخص است که در بازه $(-\frac{1}{4}, -1]$ ، $-1 \leq f(x) < 0$ و در بازه $[-\frac{1}{4}, 1]$ ، $0 \leq f(x) \leq 1$ است.

$$\Rightarrow (f \circ f)(x) = \begin{cases} 2(2x+1) + 1 & ; -1 \leq x < -\frac{1}{4} \\ \sqrt{1 - (2x+1)} & ; -\frac{1}{4} \leq x < 0 \\ \sqrt{1 - \sqrt{1-x}} & ; 0 \leq x \leq 1 \end{cases}$$

$$\Rightarrow (f \circ f)(x) = \begin{cases} 4x + 3 & ; -1 \leq x < -\frac{1}{4} \\ \sqrt{-2x} & ; -\frac{1}{4} \leq x < 0 \\ \sqrt{1 - \sqrt{1-x}} & ; 0 \leq x \leq 1 \end{cases}$$

بزرگ‌ترین بازه‌ای که تابع f روی آن اکیداً نزولی است، بازه $[-\frac{1}{4}, 0]$ است. در نتیجه بیشترین مقدار $b - a$ برابر $\frac{1}{4}$ است.

گزینه «۲»

$$\tan \alpha + \tan \beta = \frac{\sin(\alpha + \beta)}{\cos \alpha \cdot \cos \beta}$$

براساس نکته فوق، سمت چپ معادله را ساده می‌کنیم:

$$\tan x + \tan 3x = \frac{\sin 4x}{\cos x \cos 3x} = \frac{2 \sin 2x \cos 2x}{\cos x \cos 3x}$$

حال معادله را حل می‌کنیم:

$$\frac{2 \sin 2x \cos 2x}{\cos x \cos 3x} = 2 \sin 2x \Rightarrow \begin{cases} \sin 2x = 0 & (I) \\ \frac{\cos 2x}{\cos x \cos 3x} = 2 & (II) \end{cases}$$

$$(I) \sin 2x = 0 \Rightarrow x = \frac{k\pi}{2} \quad (*)$$

همه جواب‌های (*) قابل قبول نیستند و آن‌هایی که $\cos 3x$ و $\cos x$ را صفر می‌کنند باید کنار گذاشته شوند، پس فقط مضارب زوج $\frac{\pi}{4}$ را قبول می‌کنیم، یعنی:

$$x = k\pi \xrightarrow{0 \leq x \leq \pi} x = 0, \pi \quad (\text{دو جواب})$$

$$(II) \frac{\cos 2x}{\cos x \cos 3x} = 2 \Rightarrow \cos(3x - x) = 2 \cos x \cos 3x$$

$$\Rightarrow \cos 3x \cos x + \sin 3x \sin x = 2 \cos x \cos 3x$$

$$\Rightarrow \cos 3x \cos x - \sin 3x \sin x = 0 \Rightarrow \cos(3x + x) = 0$$

$$\Rightarrow \cos 4x = 0 \Rightarrow 4x = \frac{(2k+1)\pi}{2} \Rightarrow x = \frac{(2k+1)\pi}{8}$$

$$\xrightarrow{0 \leq x \leq \pi} x = \frac{\pi}{8}, \frac{3\pi}{8}, \frac{5\pi}{8}, \frac{7\pi}{8} \quad (\text{چهار جواب})$$

در نتیجه معادله صورت سؤال، ۶ جواب در بازه $[0, \pi]$ دارد.

گزینه «۲»

با توجه به فرض و مطابق شکل داریم:

$$\begin{cases} \tan(\alpha + \theta) = \frac{6}{x} \Rightarrow \frac{\tan \alpha + \tan \theta}{1 - \tan \alpha \tan \theta} = \frac{6}{x} \\ \tan \alpha = \frac{1}{x}, \quad \tan \theta = \frac{10}{11} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \frac{\frac{1}{x} + \frac{10}{11}}{1 - \frac{10}{11x}} = \frac{6}{x} \Rightarrow \frac{11 + 10x}{11x - 10} = \frac{6}{x} \Rightarrow 11x + 10x^2 = 66x - 60$$

$$\Rightarrow 2x^2 - 11x + 12 = 0 \Rightarrow (x - 4)(2x - 3) = 0 \Rightarrow \begin{cases} x = \frac{3}{2} \\ x = 4 \end{cases}$$

به کمک رابطه $\frac{1}{\cos^2 \theta} = 1 + \tan^2 \theta$ ، معادله را به شکل زیر بازنویسی می‌کنیم:

$$4 \tan^2 \theta + 2 = \frac{y}{\cos \theta} \Rightarrow 4 \left(\frac{1}{\cos^2 \theta} - 1 \right) + 2 = \frac{y}{\cos \theta}$$

$$\xrightarrow{\cos \theta = t} 4 \left(\frac{1}{t^2} - 1 \right) + 2 = \frac{y}{t} \xrightarrow{\text{رد برض } t^2} 4 - 2t^2 = yt$$

$$\Rightarrow 2t^2 + yt - 4 = 0$$

$$\Rightarrow t_{1,2} = \frac{-y \pm \sqrt{y^2 - 4(2)(-4)}}{4} = \frac{-y \pm 9}{4} = \frac{1}{2} \text{ یا } -4$$

t یا همان $\cos \theta$ که نمی‌تواند برابر -4 باشد، پس داریم:

$$\cos \theta = \frac{1}{2} = \cos \frac{\pi}{3} \Rightarrow \theta = 2k\pi \pm \frac{\pi}{3}$$

$$\xrightarrow{0 \leq \theta < 2\pi} \begin{cases} \theta_1 = \frac{\pi}{3} \\ \theta_2 = 2\pi - \frac{\pi}{3} = \frac{5\pi}{3} \end{cases}$$

اختلاف جواب‌ها برابر است با:

$$\theta_2 - \theta_1 = \frac{4\pi}{3}$$

$$2T = \frac{3\pi}{\lambda} - \frac{\pi}{\lambda} \Rightarrow 2T = \pi \Rightarrow T = \frac{\pi}{2} \Rightarrow \frac{\pi}{|b|} = \frac{\pi}{2} \Rightarrow |b| = 2$$

چون در همسایگی صفر تابع نزولی است، پس $b < 0$ است (چرا؟). یعنی $b = -2$.

$$f(x) = a - \tan 2x \Rightarrow f\left(\frac{\pi}{4}\right) = 0 \Rightarrow a - \tan \frac{\pi}{2} = 0 \Rightarrow a = 1$$

$$\Rightarrow f(x) = 1 - \tan 2x$$

$$(a-b)\frac{\pi}{\lambda} = \frac{3\pi}{\lambda} \Rightarrow f\left(\frac{3\pi}{\lambda}\right) = 1 - \tan 2\left(\frac{3\pi}{\lambda}\right)$$

$$= 1 - \tan \frac{3\pi}{2} = 1 - (-1) = 2$$

حد داده شده به ازای $x \rightarrow 2$ برابر $+\infty$ شده، پس مخرج کسر معادل با یک چندجمله‌ای درجه دوم با ریشه مضاعف $x = 2$ است، یعنی:

$$\lim_{x \rightarrow 2} \frac{a+1}{-x^2 + 4x - a^2} = +\infty \Rightarrow -x^2 + 4x - a^2 \equiv -(x-2)^2$$

$$\Rightarrow a^2 = 4 \Rightarrow \begin{cases} a = 2 & \text{ق ق غ (دوش می)} \\ a = -2 & \text{ق ق} \end{cases}$$

در نتیجه:

$$f(x) = \frac{-2 + 2x}{|x|} \Rightarrow \lim_{x \rightarrow 2} f(x) = -\infty$$

داریم:

$$\begin{aligned} \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\frac{1 + \sqrt{x}}{\sqrt{x} + x^2} \right] + \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\frac{1 + \sqrt{x}}{\sqrt{x} + x} \right] &= \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\frac{\sqrt{x}}{x^2} \right] + \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\frac{\sqrt{x}(\sqrt{x} + x) - \sqrt{x}}{\sqrt{x} + x} \right] \\ &= \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\frac{\sqrt{x}}{x^2} \right] + \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[\sqrt{x} - \frac{\sqrt{x}}{x + \sqrt{x}} \right] = \left[\frac{\sqrt{x}}{-\infty} \right] + \left[\sqrt{x} - 0^- \right] = [0^-] + [\sqrt{x}^+] = -1 + \sqrt{x} = 1 \end{aligned}$$

مجانِب افقی تابع عبارتست از:

$$\lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{\sqrt{x^2} + ax + 3}{x^2 + 4x + 1} = 2 \Rightarrow y = 2$$

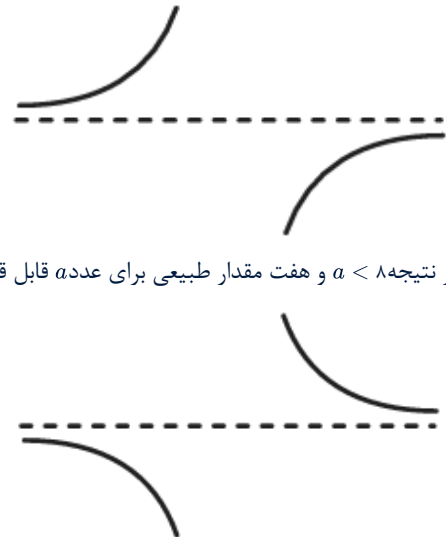
برای بررسی وضعیت نمودار تابع اطراف مجانب افقی، تابع $g(x)$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$g(x) = \frac{\sqrt{x^2} + ax + 3}{x^2 + 4x + 1} - 2 = \frac{(a-8)x + 1}{x^2 + 4x + 1}$$

به ازای $a = 8$ داریم $g(x) = \frac{1}{x^2 + 4x + 1}$ که به ازای $x \rightarrow \pm\infty$ نمودار تابع بالای مجانب افقی قرار دارد، که قابل قبول نیست. به ازای $a < 8$ داریم:

$$\lim_{x \rightarrow \pm\infty} g(x) = \lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{(a-8)x}{x^2} = 0$$

$$\begin{cases} x \rightarrow +\infty : g(x) = \frac{(a-8)x + 1}{x^2 + 4x + 1} < 0 \\ x \rightarrow -\infty : g(x) = \frac{(a-8)x + 1}{x^2 + 4x + 1} > 0 \end{cases}$$

در نتیجه $a < 8$ و هفت مقدار طبیعی برای عدد a قابل قبول است. تذکر: به ازای $a > 8$ نمودار تابع اطراف مجانب افقی خود به صورت زیر می‌شود:

فرض کنید $y = b$ مجانب افقی نمودار تابع f در $+\infty$ باشد، در نتیجه داریم:

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = b \Rightarrow \lim_{x \rightarrow +\infty} f(x-2) = b, \quad \lim_{x \rightarrow +\infty} f(2x) = b$$

بنابراین طبق فرض داریم:

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} g(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{\sqrt{f(x-2)}}{f(2x) + 2} = 2$$

$$\Rightarrow \frac{\sqrt{\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x-2)}}{\lim_{x \rightarrow +\infty} (f(2x) + 2)} = 2 \Rightarrow \frac{\sqrt{b}}{b+2} = 2$$

$$\Rightarrow \sqrt{b} = 2b + 4 \Rightarrow b = 4$$

معادله مجانب‌های قائم تابع تنازانت به صورت $x = (2k+1)\frac{\pi}{3}$ است ($k \in \mathbb{Z}$). بنابراین داریم:

$$\frac{2\pi}{x+1} = (2k+1)\frac{\pi}{3} \Rightarrow x+1 = \frac{6}{2k+1} \Rightarrow x = \frac{6}{2k+1} - 1$$

$$D_f = \left(\frac{1}{3}, 3\right) \Rightarrow \frac{1}{3} \leq \frac{6}{2k+1} - 1 \leq 3$$

$$\frac{4}{3} \leq \frac{6}{2k+1} \leq 4 \Rightarrow \frac{1}{3} \leq \frac{1}{2k+1} \leq 1 \Rightarrow 1 \leq 2k+1 \leq 3$$

$$0 \leq 2k \leq 2 \Rightarrow 0 \leq k \leq 1, \quad k \in \mathbb{Z}$$

در نتیجه نمودار تابع دو مجانب قائم دارد.

تابع $h(x) = f(x) - 2g(x)$ را تشکیل می‌دهیم:

$$\xrightarrow{\pm \Delta} \cdot / 2 \Delta H_{(N \equiv N)} + \cdot / 6 \Delta H_{(H-H)} = 449/6kJ$$

$$\Rightarrow h'(x) = \frac{\sqrt{3}}{3} x^{-\frac{1}{3}} \Rightarrow h'(1) = f'(1) - 2g'(1) = \frac{\sqrt{3}}{3}$$

در بازه $[0, a]$ ، ضابطه تابع f به صورت $f(x) = \sqrt[3]{x^2(a-x)}$ می‌شود، پس:

$$f(x) = ax^{\frac{2}{3}} - x^{\frac{5}{3}} \Rightarrow f'(x) = \frac{2}{3}ax^{-\frac{1}{3}} - \frac{5}{3}x^{\frac{2}{3}} = x^{-\frac{1}{3}} \left(\frac{2a}{3} - \frac{5x}{3}\right) = \cdot$$

$$\xrightarrow{f'(x)=0} \frac{2a}{3} - \frac{5x}{3} = 0 \Rightarrow x = \frac{2a}{5}$$

ماکزیمم مطلق تابع f در بازه $[0, a]$ در یکی از نقاط $x = 0$ ، $x = a$ یا $x = \frac{2a}{5}$ اتفاق می‌افتد:

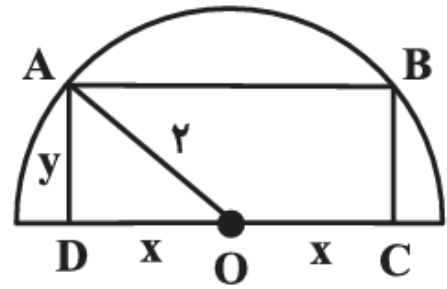
$$\begin{cases} f(0) = 0 \\ f(a) = 0 \\ f\left(\frac{2a}{5}\right) = \sqrt[3]{\left(\frac{2a}{5}\right)^2 \left(\frac{2a}{5}\right)} \end{cases}$$

$$\xrightarrow{\text{طبق فرض}} = \frac{3}{2}$$

$$\sqrt[3]{\left(\frac{2a}{5}\right)^3} = \frac{5}{2a} \Rightarrow \left(\frac{2a}{5}\right)^{\frac{5}{3}} = 1 \Rightarrow \frac{2a}{5} = 1$$

$$\Rightarrow a = \frac{5}{2} = 2.5$$

مطابق شکل، طول ضلع CD را $2x$ و طول ضلع AD را y می‌گیریم. بنابر تقارن موجود در شکل، $OC = OD = x$ (مرکز نیم‌دایره است). طبق قضیه فیثاغورس در مثلث OAD داریم:

$$x^2 + y^2 = 2^2 \Rightarrow y^2 = 4 - x^2 \xrightarrow{y > 0} y = \sqrt{4 - x^2}$$

تابع مساحت مستطیل $ABCD$ به صورت زیر می‌شود:

$$f(x) = 2xy = 2x\sqrt{4 - x^2}$$

از آنجا که $0 < x < 2$ ، بیشترین مساحت ممکن برای مستطیل $ABCD$ به صورت زیر به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} f'(x) &= 2\sqrt{4 - x^2} + 2x\left(\frac{-2x}{2\sqrt{4 - x^2}}\right) = 0 \\ \Rightarrow 2\sqrt{4 - x^2} - \frac{2x^2}{\sqrt{4 - x^2}} &= 0 \Rightarrow \frac{2(4 - x^2) - 2x^2}{\sqrt{4 - x^2}} = 0 \\ \Rightarrow 4x^2 &= 8 \xrightarrow{x > 0} x = \sqrt{2} \end{aligned}$$

در نتیجه بیشترین مقدار مساحت مورد نظر به ازای $x = \sqrt{2}$ به دست می‌آید که در آن صورت داریم:

$$y = \sqrt{4 - x^2} = \sqrt{4 - 2} = \sqrt{2}$$

و محیط این مستطیل برابر می‌شود با:

$$2(2x + y) = 6\sqrt{2}$$

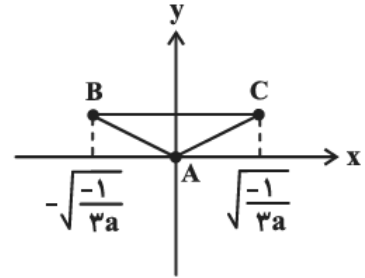
تابع f را به صورت دو ضابطه‌ای می‌نویسیم:

$$f(x) = |x|(ax^r + 1) = \begin{cases} ax^r + x & , x \geq 0 \\ -ax^r - x & , x < 0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow f'(x) = \begin{cases} 3ax^r + 1 & , x > 0 \\ -3ax^r - 1 & , x < 0 \end{cases}$$

$x = 0$ نقطهٔ بحرانی تابع f است چون $f'_+(0) \neq f'_-(0)$. همچنین نقاط بحرانی‌ای که مشتق تابع f به ازای آن‌ها صفر است را می‌یابیم:

$$f'(x) = 0 \Rightarrow x = \pm \sqrt{-\frac{1}{3a}} \Rightarrow f\left(\pm \sqrt{-\frac{1}{3a}}\right) = \frac{2}{3} \sqrt{-\frac{1}{3a}}$$

با توجه به نمودار تابع f ، مساحت مثلث ABC به صورت زیر می‌شود:

$$S_{ABC} = \frac{1}{2} \times \left(\frac{2}{3} \sqrt{-\frac{1}{3a}}\right) \times \left(2 \sqrt{-\frac{1}{3a}}\right) = \frac{2}{3} \left(-\frac{1}{3a}\right)$$

$$\xrightarrow{\text{ضرب قیبط}} \frac{1}{18} S_{ABC} = \frac{1}{3} \left(-\frac{1}{3a}\right) = \frac{1}{18} \Rightarrow a = -4$$

$$f'(x) = \frac{-(2x+4)(a-10)}{(x^2+4x+a)^2} = \frac{(10-a)(2x+4)}{(x^2+4x+a)^2}$$

$x = -2$ ریشهٔ تابع f' است پس همین نقطه باید min نسبی تابع باشد و برای این که این نقطه min نسبی باشد، باید جدول تغییرات f به صورت زیر باشد:

x	-2
f'	- +
	↘ ↗

پس $10 - a > 0$ و در نتیجه $a < 10$.

با توجه به این که صورت کسر $f(x)$ منفی است اگر مخرج کسر تابع f ، ریشهٔ ساده یا مضاعف داشته باشد، در حداقل یکی از طرفین ریشه‌ها، مخرج کسر برابر $(-\infty)$ می‌شود که در این صورت min مطلق ندارد، در نتیجه مخرج کسر ریشه ندارد و داریم:

$$\Delta (\text{مخرج}) < 0 \Rightarrow 16 - 4a < 0 \Rightarrow a > 4$$

پس $4 < a < 10$ است. اما دقت کنید اگر $a = 10$ باشد، آن گاه تابع $f(x)$ به تابع ثابت $f(x) = 0$ تبدیل خواهد شد که همهٔ نقاط آن هم min نسبی و هم min مطلق هستند، پس $4 < a \leq 10$ و در نتیجه حداکثر و حداقل مقدار صحیح a به ترتیب ۱۰ و ۵ خواهد بود.

$$a_{\max} + a_{\min} = 10 + 5 = 15$$

راه حل اول: ضابطه تابع هموگرافیک $y = f(x)$ را به دست می آوریم:

$$\frac{1}{y-3} = 1 - \frac{1}{x-2} \Rightarrow \frac{1}{y-3} = \frac{x-2-1}{x-2} \Rightarrow \frac{1}{y-3} = \frac{x-3}{x-2}$$

$$\Rightarrow y-3 = \frac{x-2}{x-3} \Rightarrow y = \frac{x-2}{x-3} + 3$$

مجانب های قائم و افقی تابع f به صورت زیر می شود:

$$x-3 = 0 \Rightarrow x = 3 \quad (\text{مجانب قائم})$$

$$\lim_{x \rightarrow \infty} y = \lim_{x \rightarrow \infty} \left(\frac{x-2}{x-3} + 3 \right) = 1 + 3 = 4 \Rightarrow y = 4 \quad (\text{مجانب افقی})$$

نقطه $(3, 4)$ برخورد مجانب ها است.

راه حل دوم:

$$\begin{cases} \text{ی قفا بنام م} \\ \text{م ئاق بنام م} \end{cases} \quad \begin{aligned} (x \rightarrow \pm\infty) : 0 + \frac{1}{y-3} = 1 &\Rightarrow y = 4 \\ (y \rightarrow \pm\infty) : \frac{1}{x-2} + 0 = 1 &\Rightarrow x = 3 \end{aligned} \Rightarrow (3, 4)$$

از روی ماتریس A ، ماتریس های A^T و A^{-1} را می یابیم:

$$A = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & -7 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \Rightarrow A^T = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 1 & -7 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -7 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

$$\Rightarrow A^T = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -6 & -21 \\ 3 & -3 \end{bmatrix}$$

$$A^{-1} = A^T \times A = \frac{1}{27} \begin{bmatrix} -6 & -21 \\ 3 & -3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -7 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} = \frac{1}{27} \begin{bmatrix} -27 & 0 \\ 0 & -27 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} = -I$$

در نتیجه:

$$A^{14 \cdot 4} = (A^T)^{4 \cdot 4} = (-I)^{4 \cdot 4} = I$$

مجموع درایه های $A^{14 \cdot 4}$ برابر ۲ می شود.

نکته: برای دو ماتریس مربعی و هم مرتبه A و B که وارون پذیرند، داریم:

$$A + B = A(A^{-1} + B^{-1})B$$

طبق فرض داریم:

$$|A + B| = -3|A^{-1} + B^{-1}|$$

$$\Rightarrow |A(A^{-1} + B^{-1})B| = -3|A^{-1} + B^{-1}|$$

$$\Rightarrow |AB| \times |A^{-1} + B^{-1}| = -3|A^{-1} + B^{-1}|$$

$$\frac{|A^{-1} + B^{-1}| \neq 0}{|A^{-1} + B^{-1}|} \Rightarrow |AB| = -3 \Rightarrow |A||B| = -3$$

از طرفی $|A| + |B| = 2$ ، پس مقادیر $|A|$ و $|B|$ ریشه های معادله درجه دوم زیر هستند:

$$x^2 - 2x - 3 = 0 \Rightarrow (x-3)(x+1) = 0$$

$$\Rightarrow \begin{cases} x = 3 \\ x = -1 \end{cases} \Rightarrow \frac{1}{|A|} + \frac{1}{|B|} = \frac{1}{3} + \frac{1}{-1} = -\frac{2}{3}$$

طبق فرض داریم:

$$\begin{aligned} \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} X + \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} &= I - 2X \\ \Rightarrow \left(\begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 3 & -1 \end{bmatrix} + 2I \right) X &= I - \begin{bmatrix} 1 & 4 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} \\ \Rightarrow \begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 3 & 1 \end{bmatrix} X &= \begin{bmatrix} 0 & -4 \\ -2 & 2 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

حال باید وارون ماتریس $\begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 3 & 1 \end{bmatrix}$ را از سمت چپ در طرفین ضرب کنیم:

$$\begin{aligned} \Rightarrow X &= \begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 3 & 1 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 0 & -4 \\ -2 & 2 \end{bmatrix} \Rightarrow X = \frac{1}{1} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -3 & 4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & -4 \\ -2 & 2 \end{bmatrix} \\ \Rightarrow X &= \begin{bmatrix} 2 & -6 \\ -8 & 20 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

پس مجموع درایه‌های X برابر ۸ است.

اگر $x^2 + y^2 + ax + by + c = 0$ معادله گسترده دایره باشد، آن‌گاه مختصات نقاط داده شده را در آن جای‌گذاری می‌کنیم:

$$A(1, 1) \Rightarrow 1 + 1 + a + b + c = 0 \quad (1)$$

$$\left. \begin{aligned} B(-1, 0) &\Rightarrow 1 + 0 - a + 0 + c = 0 \Rightarrow a = 1 + c \\ C(0, 1) &\Rightarrow 0 + 1 + 0 + b + c = 0 \Rightarrow b = -c - 1 \end{aligned} \right\}$$

$$\xrightarrow{(1)} 2 + 1 + c - c - 1 + c = 0 \Rightarrow c = -2$$

$$\Rightarrow a = -1, \quad b = 1$$

در نتیجه، شعاع دایره برابر می‌شود با:

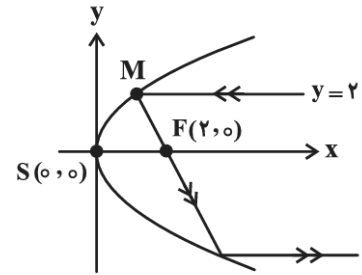
$$R = \frac{1}{2} \sqrt{a^2 + b^2 - 4c} = \frac{1}{2} \sqrt{1 + 1 + 8} = \frac{1}{2} \sqrt{10}$$

$$\Rightarrow \text{مساحت دایره} : S = \pi R^2 = \frac{\pi(10)}{4} = \frac{5\pi}{2}$$

سهمی داده شده، افقی و دهانه آن رو به راست باز می‌شود و داریم:

$$y^2 = \lambda x \Rightarrow \begin{cases} 4a = \lambda \Rightarrow a = 2 \\ \text{س‌ا‌ر} : S(0, 0) \end{cases} \Rightarrow F(2, 0)$$

مطابق شکل زیر، در بازتاب اول، پرتوی انعکاس از کانون سهمی گذشته و در بازتاب دوم، پرتوی انعکاس موازی محور x ها (محور سهمی) خواهد بود.

داریم:

$$\begin{cases} y = 2 \\ y^2 = \lambda x \end{cases} \Rightarrow 4 = \lambda x \Rightarrow x = \frac{1}{\lambda}$$

$$\begin{cases} M(\frac{1}{\lambda}, 2) \\ F(2, 0) \end{cases} \Rightarrow MF \text{ شیب خط } m = \frac{2-0}{\frac{1}{\lambda}-2} = -\frac{4}{3}$$

$$\Rightarrow MF: y = -\frac{4}{3}(x-2)$$

$$\begin{cases} x = \frac{-3y+8}{4} \\ y^2 = \lambda x \end{cases} \Rightarrow y^2 = \lambda(\frac{-3y+8}{4})$$

$$\Rightarrow \underbrace{y^2 + 3\lambda y - 8\lambda}_{(y+8)(y-2)} = 0 \Rightarrow \begin{cases} y = 2 \\ y = -8 \end{cases}$$

بلندترین میانه، میانه وارد بر کوتاه‌ترین ضلع است. طول اضلاع مثلث را پیدا می‌کنیم:

$$AB = \sqrt{1+1+1} = \sqrt{3}$$

$$AC = \sqrt{4+1+1} = \sqrt{6}$$

$$BC = \sqrt{1+4+4} = 3$$

بلندترین میانه، متناظر با کوتاه‌ترین ضلع (یعنی AB) است. نقطه M ، وسط ضلع AB به صورت $M(\frac{1}{\lambda}, \frac{5}{\lambda}, -\frac{3}{\lambda})$ است و طول میانه CM برابر می‌شود با:

$$CM = \sqrt{(-1 - \frac{1}{\lambda})^2 + (1 - \frac{5}{\lambda})^2 + (0 + \frac{3}{\lambda})^2} \Rightarrow CM = \frac{3\sqrt{3}}{2}$$

با توجه به فرض داریم:

$$\cos \theta = \frac{\vec{a} \cdot \vec{b}}{|\vec{a}| |\vec{b}|} = \frac{12}{4 \times 6} = \frac{1}{2} \Rightarrow \theta = \frac{\pi}{3}$$

در این صورت مساحت مثلث بنا شده توسط دو بردار \vec{a} و \vec{b} برابر می‌شود با:

$$S = \frac{1}{2} |\vec{a} \times \vec{b}| = \frac{1}{2} |\vec{a}| |\vec{b}| \sin \theta = \frac{1}{2} \times 4 \times 6 \times \frac{\sqrt{3}}{2} = 6\sqrt{3}$$

اگر سه بردار \vec{a} , \vec{b} و \vec{c} در یک صفحه باشند آن گاه حجم متوازی السطوح تولید شده توسط سه بردار برابر صفر می شود، پس:

$$\begin{vmatrix} m & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \\ 1 & m & -2 \end{vmatrix} = 0 \quad \text{لوا رطس هب تبسن}$$

$$m \begin{vmatrix} -1 & 1 \\ m & -2 \end{vmatrix} - (-1) \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -2 \end{vmatrix} + 1 \begin{vmatrix} 1 & -1 \\ 1 & m \end{vmatrix} = \underbrace{-m^2 + 3m - 2}_{-(m-1)(m-2)} = 0$$

$$\Rightarrow \begin{cases} m_1 = 1 \\ m_2 = 2 \end{cases} \Rightarrow |m_2 - m_1| = 1$$

ابتدا به دنبال توانی از عدد ۵ می رویم که به پیمانه ۱۱ با ۱ یا (-۱) همبسته است:

$$5^2 \equiv 25 \equiv 3 \pmod{11} \xrightarrow{\times 5} 5^4 \equiv 9 \pmod{11} \xrightarrow{\times 5} 5^5 \equiv -1 \pmod{11}$$

$$5^7 \equiv 1 \pmod{11} \xrightarrow{\times 5^2} 5^{27} \equiv 3 \pmod{11}$$

حال توانی از عدد ۹ را می یابیم که به پیمانه ۱۱ با ۱ یا (-۱) همبسته است:

$$9 \equiv -2 \pmod{11} \xrightarrow{\times 5} 9^5 \equiv -32 \equiv 1 \pmod{11}$$

$$9^7 \equiv 1 \pmod{11} \xrightarrow{\times 9^2} 9^{27} \equiv (-2)^2 \equiv 4 \pmod{11}$$

در نتیجه:

$$5^{27} + 9^{27} \equiv 3 + 4 = 7$$

پس باقی مانده تقسیم برابر با ۷ است.

طبق فرض، تقسیم مورد نظر به صورت زیر است:

$$a = 319q + q^2 \xrightarrow{0 \leq r < b} 0 \leq q^2 < 319 \xrightarrow{a \in \mathbb{N}} 1 \leq q \leq 17$$

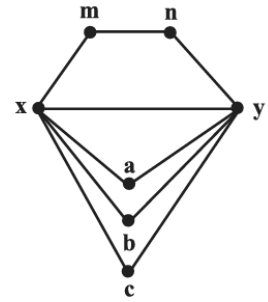
$$\begin{cases} a = 319q + q^2 \\ \text{خرف: } a = 7K \end{cases} \Rightarrow 7k = 319q + q^2$$

$$\xrightarrow{\text{منامی 7}} \cdot \equiv 4q + q^2 \Rightarrow q(q+4) \equiv \cdot$$

$$\Rightarrow \begin{cases} q \equiv \cdot \Rightarrow q = 7t \\ q + 4 \equiv \cdot \Rightarrow q \equiv -4 \equiv 3 \Rightarrow q = 7t + 3 \end{cases} \quad \text{یا}$$

چون $1 \leq q \leq 17$ پس پنج عدد ۷، ۱۴، ۳، ۱۰، ۱۷ قابل قبول هستند.

نمودار این گراف با شرایط داده شده، تنها به یک روش رسم می‌شود. یعنی از این گراف فقط یک نوع وجود دارد. (اصطلاحاً تکریخت است).

این گراف فقط دورهایی به طول ۳، ۴ و ۵ دارد. دورهای به طول ۳ در این گراف عبارتند از:

$$xaya, xbya, xcyx$$

دورهای به طول ۵ در این گراف عبارتند از:

$$xmnayax, xmnaybx, xmnaycx$$

بنابراین گراف G در مجموع ۶ دور به طول فرد دارد.

برای سادگی از نمادهای Δ' و δ' برای گراف مکمل استفاده می‌کنیم. طبق فرض داریم:

$$\begin{cases} \Delta + \delta = 11 \\ \Delta' + \Delta = 18 \end{cases}$$

از طرفی می‌دانیم:

$$\Delta + \delta' = \Delta' + \delta = p - 1$$

بنابراین:

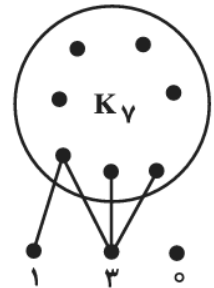
$$\begin{aligned} \Delta' + \Delta &= (p - 1) - \delta + \Delta = 18 \xrightarrow{p=14} \Delta - \delta = 18 - 13 = 5 \\ \Rightarrow \begin{cases} \Delta + \delta = 11 \\ \Delta - \delta = 5 \end{cases} &\Rightarrow \Delta = 8, \delta = 3 \end{aligned}$$

حداکثر اندازه G با شرایط $p = 14$ ، $\delta = 3$ و $\Delta = 8$ زمانی اتفاق می‌افتد که گراف ۱۲ رأس از درجه $\Delta = 8$ ، یک رأس از درجه ۷ و یک رأس از درجه $\delta = 3$ داشته

باشد. این گراف وجود دارد و اندازه آن برابر است با: $q_{\max} = 53 \Rightarrow 2q = 12 \times 8 + 7 + 3 = 106$

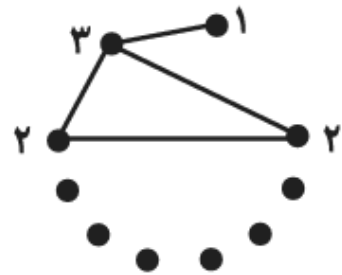
برای حداکثر شدن اندازه گراف، ابتدا سه رأس را کنار گذاشته و با هفت رأس دیگر، گراف کامل درست می‌کنیم. سپس یک رأس بیرون را به یکی از هفت رأسی که گراف کامل ساختیم وصل می‌کنیم و سپس از آن رأس دومی که بیرون قرار گرفته بود به ۳ رأس از هفت رأس گراف کامل وصل می‌کنیم که در این وضعیت، حداکثر اندازه برابر است با:

$$q_{\max} = \binom{7}{2} + 3 + 1 = 25$$

برای شمارش حداقل اندازه گراف، کافی است یک رأس از درجه ۳ داشته باشیم. در این وضعیت سه رأس از درجه ۱ داریم و برای آن که فقط یک رأس از درجه ۱ داشته باشیم، کافی است دو تا از رأس‌های درجه ۱ را به هم وصل کنیم، پس:

$$q_{\min} = 3 + 1 = 4$$

در نتیجه:

$$q_{\max} - q_{\min} = 25 - 4 = 21$$

ابتدا ۳ نفر از ۸ نفر را برای اتاق ۳ نفره و سپس ۴ نفر از ۵ نفر باقی‌مانده را برای اتاق ۴ نفره انتخاب می‌کنیم.

$$\binom{8}{3} \times \binom{5}{4} = 56 \times 5 = 280$$

توجه کنید که نفر آخر به ۱ حالت در اتاق یک نفره قرار می‌گیرد.

فرض کنید مجموعه‌های A_1 و A_2 شامل رمزهایی باشد که به ترتیب فاقد ۱ و ۲ هستند. در این صورت داریم:

$$|S| = 6 \times 6 \times 6 \times 6 = 6^4 = 1296$$

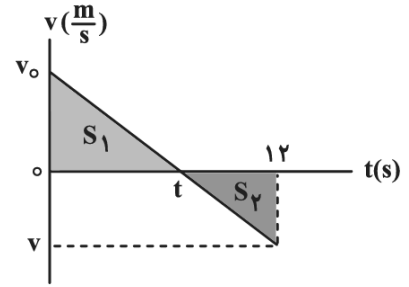
$$|A_1| = |A_2| = 5 \times 5 \times 5 \times 5 = 5^4 = 625$$

$$|A_1 \cap A_2| = 4 \times 4 \times 4 \times 4 = 4^4 = 256$$

تعداد رمزهایی که حداقل یک رقم ۱ و یک رقم ۲ را شامل می‌شوند، برابر تعداد اعضای مجموعه $\bar{A}_1 \cap \bar{A}_2$ است، بنابراین داریم:

$$|\bar{A}_1 \cap \bar{A}_2| = |S| - |A_1 \cup A_2| = 1296 - (625 + 625 - 256) = 302$$

متحرک در مبدأ زمان در جهت محور x حرکت می‌کند. بنابراین سرعت اولیه آن مثبت است. همچنین چون تندی متوسط متحرک در ۱۲ ثانیه اول حرکت از اندازه سرعت متوسط آن در این ۱۲ س بیشتر است، پس متحرک در این مدت تغییر جهت می‌دهد و نمودار سرعت- زمان متحرک به صورت زیر است:

مسافت و جابه‌جایی متحرک در مدت ۱۲ س را حساب می‌کنیم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} \Rightarrow \frac{10}{3} = \frac{\ell}{12} \Rightarrow \ell = 40 \text{ m}$$

$$v_{av} = \frac{\Delta x}{\Delta t} \Rightarrow 2 = \frac{\Delta x}{12} \Rightarrow \Delta x = 24 \text{ m}$$

اکنون مقادیر S_1 و S_2 را پیدا می‌کنیم:

$$\begin{cases} S_1 + S_2 = 40 \\ S_1 - S_2 = 24 \end{cases} \Rightarrow 2S_1 = 64 \Rightarrow S_1 = 32, S_2 = 8$$

به کمک نسبت مساحت‌های دو مثلث متشابه، داریم:

$$\begin{aligned} \frac{S_1}{S_2} &= \left(\frac{t-0}{12-t} \right)^2 \Rightarrow \frac{32}{8} = \left(\frac{t}{12-t} \right)^2 \\ &\Rightarrow 2 = \frac{t}{12-t} \Rightarrow t = 8 \text{ s} \end{aligned}$$

در پایان با استفاده از مساحت S_2 ، سرعت متحرک در لحظه $t = 12$ س را به دست می‌آوریم:

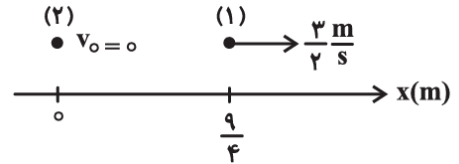
$$\begin{aligned} S_2 = 8 &\Rightarrow \frac{(12-8)|v|}{2} = 8 \Rightarrow 4|v| = 16 \\ &\Rightarrow |v| = 4 \frac{\text{m}}{\text{s}} \xrightarrow{v < 0} \vec{v} = \left(-4 \frac{\text{m}}{\text{s}} \right) \vec{i} \end{aligned}$$

ابتدا با استفاده از معادلات $x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t + x_0$ و $v = at + v_0$ مکان و سرعت متحرک اول را پس از ۳ ثانیه می‌یابیم:

$$x_1 = \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times 3^2 + 0 \times 3 + 0 = \frac{9}{4} m$$

$$v_1 = \frac{1}{2} \times 3 + 0 = \frac{3}{2} \frac{m}{s}$$

حال x_1 و v_1 را به عنوان مکان و سرعت اولیه متحرک (۱) هنگامی که متحرک (۲) از $x_0 = 0$ شروع به حرکت می‌کند در نظر گرفته و داریم:

$$\begin{cases} x'_1 = \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} t^2 + \frac{3}{2} t + \frac{9}{4} \\ x'_2 = \frac{1}{2} \times 2t^2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x'_1 = \frac{t^2}{4} + \frac{3}{2} t + \frac{9}{4} \\ x'_2 = t^2 \end{cases}$$

حال لحظه‌ای که دو متحرک به یکدیگر می‌رسند را می‌یابیم:

$$x'_1 = x'_2 \Rightarrow \frac{t^2}{4} + \frac{3}{2} t + \frac{9}{4} = t^2 \Rightarrow \frac{3}{4} t^2 - \frac{3}{2} t - \frac{9}{4} = 0$$

ع ق ق

$$\Rightarrow \begin{cases} t = -1 s \\ t = 3 s \end{cases}$$

ق ق

از لحظه‌ای که سرعت دو متحرک یکسان می‌شود تا لحظه‌ای که به هم می‌رسند، فاصله آن‌ها کاهش می‌یابد:

$$\begin{cases} v_1 = \frac{1}{2} t + \frac{3}{2} \\ v_2 = 2t \end{cases} \Rightarrow v_1 = v_2 \Rightarrow \frac{1}{2} t + \frac{3}{2} = 2t \Rightarrow t = 1 s$$

بنابراین بازه زمانی مد نظر سوال از $t_1 = 1 s$ (لحظه برابر سرعت‌ها) تا $t_2 = 3 s$ (لحظه به هم رسیدن) می‌باشد:

$$\Delta t = t_2 - t_1 = 3 - 1 = 2 s$$

لحظه رها شدن گلوله سوم، $t = 4 s$ می‌باشد که گفته شده گلوله اول در این لحظه به زمین رسیده است. بنابراین می‌توان h را حساب کرد:

$$\Delta y = \frac{1}{2} t^2 \xrightarrow[t=4s]{\Delta y=h} h = \frac{1}{2} \times 10 \times 4^2 = 80 m$$

لحظه رها شدن گلوله دوم $t = 2 s$ می‌باشد، بنابراین هنگامی که گلوله اول به زمین می‌رسد، گلوله دوم ۲ ثانیه از رها شدنش گذشته است و می‌توانیم جابه‌جایی آن و سپس ارتفاعش از زمین را حساب کنیم:

$$\Delta y = \frac{1}{2} \times 10 \times 2^2 = 20 m$$

$$h' = h - \Delta y = 80 - 20 = 60 m$$

ابتدا کل زمان سقوط را محاسبه می‌کنیم:

$$\Delta y = -\frac{1}{2}gt^2 \Rightarrow -64/8 = -\frac{1}{2} \times 10 \times t^2 \Rightarrow t = 2.5 \text{ s}$$

جابه‌جایی متحرک را در $t = 2.5 - 2 = 0.5 \text{ s}$ ابتدای حرکتش محاسبه می‌کنیم:

$$\Delta y = -\frac{1}{2}gt^2 \Rightarrow \Delta y = -\frac{1}{2} \times 10 \times 0.5^2 = -1.25 \text{ m}$$

مسافت در $t = 2.5 \text{ s}$ آخر حرکت برابر است با:

$$64/8 - 1.25 = 7.75 \text{ m}$$

$$\left. \begin{aligned} v_B^2 - v_A^2 &= 2a(x_B - x_A) \\ v_C^2 - v_A^2 &= 2a(x_C - x_A) \end{aligned} \right\} \Rightarrow \frac{v_B^2 - v_A^2}{v_C^2 - v_A^2} = \frac{r}{\lambda r}$$

$$\Rightarrow \frac{\lambda}{9}v_B^2 - \frac{\lambda}{9}v_A^2 = v_C^2 - v_A^2$$

$$\Rightarrow v_C^2 = \frac{\lambda}{9}v_B^2 + \frac{1}{9}v_A^2 = \frac{1}{9}(\lambda v_B^2 + v_A^2)$$

$$\Rightarrow v_C = \frac{1}{3}\sqrt{\lambda v_B^2 + v_A^2}$$

با توجه به ثابت بودن جهت و اندازه نیرو شتاب وارد جسم را می‌یابیم:

$$F_{net} = ma \Rightarrow a = \frac{F_{net}}{m} = \frac{F_{net}=2N}{m=\lambda \cdot g=10 \text{ kg}} \Rightarrow a = \frac{2}{10} = 0.2 \frac{m}{s^2}$$

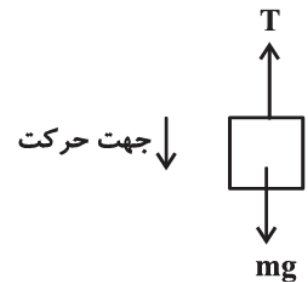
حال با توجه به ثابت بودن شتاب و رابطه شتاب متوسط داریم:

$$a = \frac{v_2 - v_1}{\Delta t} \xrightarrow{a=0.2 \frac{m}{s^2}} 0.2 = \frac{5 - (-5)}{\Delta t} \Rightarrow \Delta t = 5 \text{ s}$$

$v_1 = -5 \frac{m}{s}, v_2 = 5 \frac{m}{s}$

$$mg - T = ma \xrightarrow{m=50 \text{ kg}, g=9.8 \frac{m}{s^2}, T=430 \text{ N}} 50 \times 9.8 - 430 = 50a$$

$$\Rightarrow 60 = 50a \Rightarrow a = 1.2 \frac{m}{s^2}$$

ابتدا دوره تناوب و سرعت خطی حرکت را می‌یابیم:

$$T = \frac{t}{n} \xrightarrow[t=3/14s]{n=3} T = \frac{3/14}{3} s$$

$$v = \frac{2\pi r}{T} \xrightarrow[r=0.1m]{\pi=3/14, T=\frac{3/14}{3} s} v = \frac{2 \times 3/14 \times 0.1}{3/14} = 0.6 \frac{m}{s}$$

حال بیشینه نیروی اصطکاک ایستایی را به عنوان نیروی مرکزگرا در نظر گرفته و داریم:

$$F_c = f_{s, \max} \Rightarrow \frac{mv^2}{r} = \mu_s mg \Rightarrow \mu_s = \frac{v^2}{rg} = \frac{(0.6)^2}{0.1 \times 10} = 0.36$$

در گام اول ابتدا از رابطه $\Delta \vec{p} = m \Delta \vec{v} = F \Delta t$ رابطه $\Delta \vec{p}$ را در $t = 2s$ محاسبه می‌کنیم.

$$2(\vec{v}_2 - (10\vec{i} - 8\vec{j})) = (-8\vec{i} + 6\vec{j}) \times 2 \Rightarrow \vec{v}_2 = 2\vec{i} - 2\vec{j}$$

در گام دوم رابطه $\Delta \vec{p} = F \Delta t$ را برای نیروی F_2 می‌نویسیم و تکانه در انتهای بازه زمانی را به دست می‌آوریم:

$$\Delta \vec{p} = F_2 \Delta t \Rightarrow \vec{p}_2 - 2(2\vec{i} - 2\vec{j}) = (2\vec{i} - 3\vec{j}) \times 4 \Rightarrow \vec{p}_2 = 12\vec{i} - 16\vec{j}$$

در گام سوم اندازه \vec{p}_2 را محاسبه می‌کنیم:

$$|p_2| = \sqrt{12^2 + 16^2} = 20 \frac{kg \cdot m}{s}$$

رابطه‌های شتاب گرانش در سطح سیاره مورد نظر (g_x) و شتاب گرانشی زمین در فاصله h از سطح زمین (g_e) را برحسب چگالی ماده تشکیل دهنده هر کدام می‌نویسیم:

$$g_x = \frac{GM_x}{R_x^2} \xrightarrow[M_x = \rho_x V_x = \rho_x \times \frac{4}{3} \pi R_x^3]{} g_x = G \rho_x \frac{4}{3} \pi R_x$$

$$g_e = \frac{GM_e}{(R_e + h)^2} \xrightarrow[M_e = \rho_e V_e = \rho_e \times \frac{4}{3} \pi R_e^3]{} g_e = \frac{G \rho_e \frac{4}{3} \pi R_e^3}{(R_e + h)^2}$$

g_x و g_e را با یکدیگر برابر قرار می‌دهیم و رابطه بین h و R_e را پیدا می‌کنیم:

$$g_x = g_e \Rightarrow G \rho_x \frac{4}{3} \pi R_x = \frac{G \rho_e \frac{4}{3} \pi R_e^3}{(R_e + h)^2}$$

$$\xrightarrow[\rho_x = 9\rho_e]{R_x = \frac{1}{16} R_e} 9\rho_e \times \frac{1}{16} R_e = \frac{\rho_e \times R_e^3}{(R_e + h)^2}$$

$$\Rightarrow \frac{9}{16} = \frac{R_e^2}{(R_e + h)^2} \Rightarrow \frac{3}{4} = \frac{R_e}{R_e + h} \Rightarrow 3R_e = 3R_e + 3h$$

$$\Rightarrow R_e = 3h \Rightarrow h = \frac{R_e}{3}$$

کافی است به کمک رابطه $d = vt$ ، اختلاف زمانی دو موج رسیده به عقب را نوشته و در نهایت فاصله طعمه (d) را به دست آوریم:

$$\Delta t = t_T - t_L = \frac{d}{v_T} - \frac{d}{v_L} = d \left(\frac{1}{v_T} - \frac{1}{v_L} \right) = d \left(\frac{v_L - v_T}{v_T v_L} \right)$$

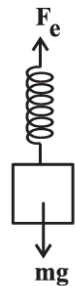
$$\frac{\Delta t = 6 \text{ ms} = 6 \times 10^{-3} \text{ s}}{v_T = 40 \frac{\text{m}}{\text{s}}, v_L = 160 \frac{\text{m}}{\text{s}}} \rightarrow 6 \times 10^{-3} = d \left(\frac{160 - 40}{160 \times 40} \right)$$

$$\Rightarrow d = 0.32 \text{ m} = 32 \text{ cm}$$

ابتدا ثابت فنر را در حالت اول حساب می‌کنیم.

$$F_e = mg \Rightarrow kx = mg \Rightarrow k = \frac{mg}{x}$$

$$\frac{m = 0.2 \text{ kg}, g = 10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}{x = 2/5 \times 10^{-2} \text{ m}} \rightarrow k = \frac{0.2 \times 10}{2/5 \times 10^{-2}} = 80 \frac{\text{N}}{\text{m}}$$

می‌دانیم در حرکت نوسانی بیشینه مقدار انرژی جنبشی همان مقدار انرژی مکانیکی است و داریم:

$$K_{\max} = E = \frac{1}{2} K A^2 \quad \underline{K = 80 \frac{\text{N}}{\text{m}}} \quad \frac{1}{2} \times 80 \times (2 \times 10^{-2})^2 = 16 \times 10^{-2} \text{ J} = 16 \text{ mJ}$$

$A = 2 \times 10^{-2} \text{ m}$

این نوسانگر در هر نوسان کامل، مسافت $4A$ را طی می‌کند، پس می‌توان نوشت:

$$\Delta(4A) = 20 \text{ cm} \Rightarrow A = 1 \text{ cm}$$

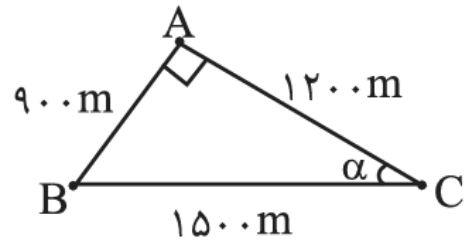
این نوسانگر در مدت ۴ دقیقه، ۱۲۰ بار طول پاره‌خط را طی می‌کند و نوسانگر هر دو بار که طول پاره‌خط را طی می‌کند، یک نوسان کامل انجام می‌دهد، پس تعداد نوسانات در مدت ۴ دقیقه، ۶۰ نوسان می‌باشد. پس می‌توان نوشت:

$$n = ft \Rightarrow 60 = f \times 240 \Rightarrow f = \frac{1}{4} \text{ Hz}$$

$$\omega = 2\pi f = 2\pi \times \frac{1}{4} = \frac{\pi}{2}$$

$$x = A \cos \omega t \Rightarrow x = 0.1 \cos\left(\frac{\pi}{2} t\right)$$

$$\sin \alpha = \frac{AB}{BC} = \frac{90}{150} \Rightarrow AB = \frac{90}{150} \times 150 = 90 \text{ m}$$

$$AB^2 + AC^2 = BC^2 \Rightarrow AC = \sqrt{150^2 - 90^2} = 120 \text{ m}$$

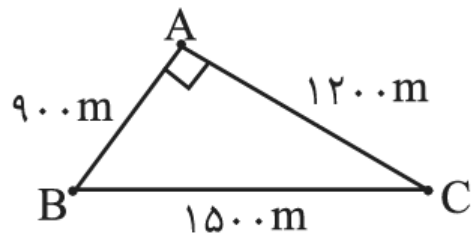
$$v = \frac{L}{\Delta t} \Rightarrow \begin{cases} v = \frac{90}{t_{AB}} \\ v = \frac{120}{t_{AC}} \end{cases} \Rightarrow \frac{90}{t_{AB}} = \frac{120}{t_{AC}}$$

$$\Rightarrow \frac{t_{AC}}{t_{AB}} = \frac{120}{90} = \frac{4}{3}$$

$$\frac{t_{AC} - t_{AB} + 1}{t_{AB}} = \frac{4}{3} \Rightarrow 3t_{AC} = 4t_{AB} + 3$$

$$\Rightarrow \begin{cases} t_{AB} = 3 \text{ s} \\ t_{AC} = 4 \text{ s} \end{cases} \Rightarrow v_{\text{موس}} = \frac{90}{3} = 30 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

با جایگذاری مکان بمب داریم:

$$\begin{cases} t_{AB} = \frac{90}{30} = 3 \text{ s} \\ t_{BC} = \frac{150}{30} = 5 \text{ s} \end{cases} \Rightarrow \Delta t = 5 - 3 = 2 \text{ s}$$

اگر در مدت t ، آونگ ساده‌ای n نوسان کم‌دامنه انجام دهد، دوره نوسان‌های آن برابر است با:

$$T = \frac{t}{n} \xrightarrow{t_1=t_2} \frac{T_2}{T_1} = \frac{n_1}{n_2} \quad (1)$$

از طرفی با استفاده از رابطه دوره نوسان‌های کم‌دامنه آونگ ساده داریم:

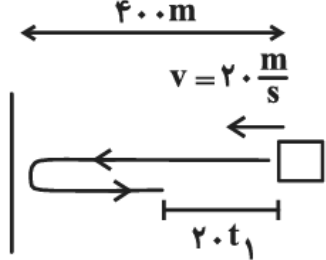
$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}} \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{L_2}{L_1} \times \frac{g_1}{g_2}} \quad (2)$$

$$\xrightarrow{(2), (1)} \frac{n_1}{n_2} = \sqrt{\frac{L_2}{L_1} \times \frac{g_1}{g_2}}$$

$$\xrightarrow{n_1=2, g_1=10 \frac{\text{N}}{\text{kg}}, n_2=5, g_2=1/6 \frac{\text{N}}{\text{kg}}} \rightarrow$$

$$\frac{2}{5} = \sqrt{\frac{L_2}{L_1} \times \frac{10}{1/6}} \Rightarrow \frac{L_2}{L_1} = \frac{16}{625}$$

چون شخص با تندی ثابت به دیوار نزدیک می‌شود t_1 ثانیه بعد به اندازه $20 t_1$ به دیوار نزدیک می‌شود و داریم:

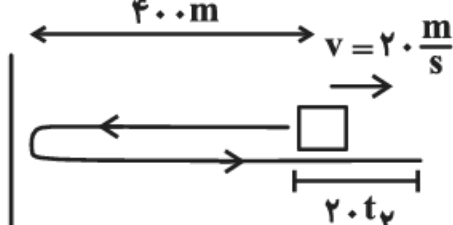

$$L = vt$$

$$400 + (400 - 20t_1) = 360t_1$$

$$t_1 = \frac{800}{360} = \frac{20}{9} \text{ s}$$

و در حال دور شدن نیز به اندازه $20 t_2$ از دیوار دور می‌شود.

$$L = vt$$

$$\Rightarrow 400 + (400 + 20t_2) = 360t_2$$

$$t_2 = \frac{800}{320} = \frac{5}{2} \text{ s}$$

$$t_2 - t_1 = \frac{5}{2} - \frac{20}{9} = \frac{5}{18} \text{ s}$$

ابتدا تندی انتشار امواج عرضی در تار را محاسبه می‌کنیم:

$$v = \sqrt{\frac{FL}{m}} \xrightarrow{F=240 \text{ N}, L=1 \text{ m}, m=6 \times 10^{-2} \text{ kg}} v = \sqrt{\frac{240 \times 1}{6 \times 10^{-2}}} = 200 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

سپس با توجه به رابطه بسامدهای تشدید تار، عدد هماهنگ را محاسبه می‌کنیم:

$$f_n = \frac{nv}{2L} \xrightarrow{f_n=200 \text{ Hz}, v=200 \frac{\text{m}}{\text{s}}, L=1 \text{ m}} 200 = \frac{n \times 200}{2} \Rightarrow n = 2$$

اکنون طول موج امواج گسیل شده در هوا را محاسبه می‌کنیم:

$$v_{\text{توص}} = \lambda f \xrightarrow{v_{\text{توص}} = 330 \frac{\text{m}}{\text{s}}, f = 200 \text{ Hz}} \lambda = \frac{330}{200} = 1/1 \text{ m} = 110 \text{ cm}$$

تندی انتشار موج و سپس بسامد هماهنگ دوم تار را در حالتی که نیروی کشش تار N ۱۶۲ است، به دست می‌آوریم:

$$v = \sqrt{\frac{F}{\mu}} = \sqrt{\frac{162}{5 \times 10^{-3}}} = \sqrt{\frac{162 \times 2}{10^{-2}}} = \sqrt{\frac{81 \times 4}{10^{-2}}} = 18 \cdot \frac{m}{s}$$

$$f_n = \frac{nv}{2L} \xrightarrow[n=2, v=18 \cdot \frac{m}{s}]{L=0.75 m} f_2 = \frac{2 \times 18}{2 \times 0.75} = 24 \cdot Hz$$

تندی انتشار موج و سپس هماهنگ دوم تار را در حالت دوم نیز به دست می‌آوریم:

$$v' = \sqrt{\frac{F'}{\mu}} = \sqrt{\frac{288}{5 \times 10^{-3}}} = \sqrt{\frac{288 \times 2}{10^{-2}}} = \sqrt{\frac{144 \times 4}{10^{-2}}} = 24 \cdot \frac{m}{s}$$

$$f'_n = \frac{nv'}{2L} \xrightarrow[n=2, v'=24 \cdot \frac{m}{s}]{L=0.75 m} f'_2 = \frac{2 \times 24}{2 \times 0.75} = 32 \cdot Hz$$

اکنون می‌توانیم تغییر بسامد هماهنگ دوم تار را پیدا کنیم:

$$f'_2 - f_2 = 32 - 24 = 8 \cdot Hz$$

بنابراین بسامد هماهنگ دوم تار $8 \cdot Hz$ افزایش می‌یابد.

فقط مورد (پ) درست است.

بررسی موارد نادرست:

(الف) هر چه پهناي شکاف کوچکتر باشد، پراش قوی‌تری رخ می‌دهد.

(ب) پراش برای همه امواج می‌تواند رخ دهد.

مورد (ب) و (ت) نادرست‌اند و بقیه موارد طبق متن کتاب درسی درست هستند.

علت نادرستی مورد (ب): اگر تأخیر زمانی بین دو صوت اولیه و بازتابیده کمتر از 0.1 ثانیه باشد، گوش انسان نمی‌تواند پژواک را از صوت مستقیم اولیه تمیز دهد. پس با عدد 0.25 ثانیه امکان‌پذیر است.

علت نادرستی مورد (ت): تندی امواج روی سطح آب به عمق آن بستگی دارد و در قسمت‌های عمیق بیشتر است.

بسامد، بسامد زاویه‌ای و دوره تناوب از ویژگی‌های چشمه موج هستند که تغییر نمی‌کنند. همچنین تندی انتشار موج از ویژگی‌های محیط است که تغییر نمی‌کند و با توجه به رابطه $v = \lambda f$ با ثابت ماندن تندی انتشار و بسامد موج، طول موج نیز ثابت می‌ماند. با توجه به جذب مقداری از انرژی موج، انرژی مکانیکی موج کاهش می‌یابد و چون انرژی موج با مجذور دامنه آن متناسب است، لذا دامنه موج نیز کاهش می‌یابد. بیشینه تندی نوسان هر ذره هم از رابطه $v_{\max} = A\omega$ به دست می‌آید که با ثابت ماندن ω و کاهش A ، v_{\max} کاهش می‌یابد.

با کاهش طول موج طبق رابطه زیر، بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها افزایش می‌یابد:

$$\uparrow K_{\max} = \uparrow \frac{hc}{\lambda} - W \quad \text{ثابت} \quad \downarrow$$

به بررسی موارد می پردازیم:

الف) نادرست؛ طیف یک گاز در حال التهاب، طیف گسیلی خطی (گسسته) است.

ب) نادرست؛ گازهای کم فشار و رقیق طیف گسسته (خطی) تشکیل می دهند.

پ) درست

ت) نادرست؛ علت وجود خطوط تاریک در طیف خورشید، گازهای جو خورشید هم است، علاوه بر عناصر موجود در اتمسفر زمین.

طول موج طیف اتم هیدروژن از رابطه $\frac{1}{\lambda} = R\left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2}\right)$ محاسبه می شود که n' شماره متناظر با نام رشته می باشد. می دانیم کوتاه ترین طول موج به ازای $n = \infty$ به دست می آید و بلندترین طول موج به ازای نزدیک ترین تراز یعنی $n = n' + 1$ به دست می آید:

$$\left. \begin{aligned} \frac{1}{\lambda_{\min}} &= R\left(\frac{1}{16} - \frac{1}{\infty}\right) \\ \frac{1}{\lambda_{\max}} &= R\left(\frac{1}{16} - \frac{1}{25}\right) \end{aligned} \right\} \Rightarrow \frac{\lambda_{\max}}{\lambda_{\min}} = \frac{\frac{1}{16}}{\frac{9}{400}} = \frac{400}{9 \times 16} = \frac{25}{9}$$

$$\Rightarrow \frac{\lambda_{\min}}{\lambda_{\max}} = \frac{9}{25}$$

با استفاده از معادله انیشتین (معادله فوتوالکتریک) برای فوتوالکتریک داریم:

$$K_{\max} = hf - W. \Rightarrow \begin{cases} K_{\max} = hf - W. \\ \cdot / 6 K_{\max} = h\left(\frac{3}{4}f\right) - W. \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{8 \times 10^{-19}}{1/6 \times 10^{-19}} = hf - W. \\ \frac{\cdot / 6 \times 8 \times 10^{-19}}{1/6 \times 10^{-19}} = \frac{3}{4}hf - W. \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 5 = hf - W. \\ 3 = \frac{3}{4}hf - W. \end{cases}$$

با حل دستگاه دو معادله و دو مجهول فوق داریم:

$$\begin{cases} hf = 8eV \\ W = 3eV \end{cases}$$

وقتی ۸۰ درصد از ماده از بین می رود پس ۲۰ درصد آن باقی مانده است.

$$m = M \cdot \left(\frac{1}{2}\right)^n \Rightarrow \frac{20}{100} M = \frac{M}{2^n} \Rightarrow 2^n = \frac{100}{20} = 5$$

$$2^n = 5 \Rightarrow \log 2^n = \log 5 \Rightarrow n \log 2 = \log 5$$

$$\log 5 = \log \frac{10}{2} = \log 10 - \log 2 = 1 - \cdot / 3 = \cdot / 7$$

$$n \log 2 = \log 5 \Rightarrow n \times \frac{3}{10} = \frac{7}{10} \Rightarrow n = \frac{7}{3}$$

فرض می‌کنیم تفاوت اعداد جرمی هستهٔ مادر و دختر y باشد:

$${}^A_ZX \rightarrow {}^{A-y}_Z X' + n \alpha + m \beta$$

$$\begin{cases} A = (A - y) + 4n + 0 \\ Z = Z + 2n - m \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} y = 4n \\ 2n = m \end{cases}$$

طبق گفتهٔ مسئله: $m - n = 4 \Rightarrow 2n - n = 4$

$$\Rightarrow n = 4 \Rightarrow m = 8 \Rightarrow y = 16$$

در واپاشی‌های بتای مثبت (${}^+_1e$)، بتای منفی (${}^-_1e$) و گاما (γ) عدد جرمی تغییری نمی‌کند اما در واپاشی آلفا به ازای تابش هر ذره آلفا (4_2He) عدد جرمی ۴ واحد کاهش می‌یابد.

تنها عبارت «پ» درست است.

بررسی عبارات نادرست:

(الف) انرژی نوکلئون‌های وابسته به هسته نیز مانند انرژی الکترون‌های وابسته به اتم کوانتیده‌اند و نوکلئون‌های درون هسته نمی‌توانند هر انرژی دلخواهی را اختیار کنند.

(ب) اگر تعداد پروتون‌های درون هسته افزایش یابد، برای پایدار ماندن هسته باید تعداد نوترون‌ها افزایش یابد.

(ت) هر نوکلئون فقط به نزدیک‌ترین نوکلئون‌های مجاورش نیروی هسته‌ای وارد می‌کند.

با توجه به این که بار هسته را تعداد پروتون‌های آن هسته مشخص می‌کند، داریم:

$$q_A = Z_A e \Rightarrow 4/8 \times 10^{-18} = Z_A (1/6 \times 10^{-19}) \Rightarrow Z_A = 30$$

$$q_B = Z_B e \Rightarrow 2/4 \times 10^{-18} = Z_B (1/6 \times 10^{-19}) \Rightarrow Z_B = 15$$

از طرفی هسته‌های A و B روی خط $Z = N$ قرار گرفته‌اند، پس:

$$N_A = Z_A = 30 \Rightarrow A_A = Z_A + N_A = 60$$

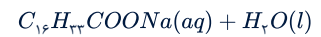
$$N_B = Z_B = 15 \Rightarrow A_B = Z_B + N_B = 30$$

عدد جرمی هسته‌هایی که روی خط عمود بر خط $Z = N$ قرار گرفته‌اند، با هم برابر است، بنابراین:

$$A_C = A_A = 60 \Rightarrow A_C - A_B = 60 - 30 = 30$$

مخلوط آب و الکل نوعی محلول است و ذرات سازندهٔ آن مولکول‌ها هستند و نور را پخش نمی‌کند. (انحلال الکل در آب به صورت مولکولی است.) شیر مخلوطی پایدار (نوعی کلوئید) است. ذرات سازندهٔ کلوئیدها توده‌های مولکولی با اندازه‌های متفاوت می‌باشد و کلوئیدها جزء مواد ناهمگن هستند. شربت خاکشیر یک نوع سوسپانسیون است و نور را پخش می‌کند و ذرات سازندهٔ آن ذرات ریز ماده است.

فرمول عمومی اسید چرب با زنجیر هیدروکربنی سیر شده به صورت $C_nH_{2n+1}COOH$ است که با توجه به اطلاعات مسئله و تعداد کربن موجود در زنجیر آلکیل آن (۱۶ کربن)، فرمول شیمیایی این اسید چرب به صورت

ابتدا با استفاده از مقدار pH ، غلظت مولار محلول لوله بازکن را به دست می‌آوریم:

$$pH = 13/4 \rightarrow [H^+] = 10^{-13/4} = 10^{-14+0/6} = 4 \times 10^{-14} \text{ mol. L}^{-1}$$

$$[OH^-] = [NaOH] = \frac{10^{-14}}{4 \times 10^{-14}} = 0.25 \text{ mol. L}^{-1}$$

اکنون از روی مقدار جرم اسیدچرب به حجم مصرفی لوله بازکن برحسب میلی‌لیتر خواهیم رسید:

$$135g C_{16}H_{33}COOH \times \frac{1 \text{ mol } C_{16}H_{33}COOH}{270g C_{16}H_{33}COOH} \times \frac{1 \text{ mol } NaOH}{1 \text{ mol } C_{16}H_{33}COOH} \times \frac{1 \text{ L ح م}}{0.25 \text{ mol } NaOH} \times \frac{1000 \text{ mL ح م}}{1 \text{ L ح م}} = 2000 \text{ mL ح م}$$

شمار مول‌های اسید موجود در محلول I را حساب می‌کنیم:

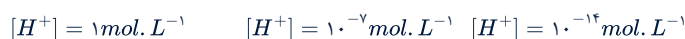

برای خنثی شدن کامل اسید و باز، تعداد مول‌های اسید باید با تعداد مول‌های باز برابر باشد. بنابراین محلول $NaOH$ در ظرف (II) نیز باید حاوی 0.05 مول $NaOH$ باشد.

بررسی همه گزینه‌ها:

گزینه «۱»: برای خنثی شدن کامل 0.05 مول HCl موجود در ظرف I ، ظرف II باید حاوی حداقل 0.05 مول $NaOH$ باشد. عبارت می‌تواند دارای 0.05 مول سدیم هیدروکسید باشد در گزینه «۱» با این معناست که وجود دقیقاً 0.05 مول $NaOH$ برای خنثی‌سازی کامل کافی است. بدیهی است که اگر مقدار $NaOH$ بیشتر از این مقدار باشد، تمام HCl خنثی خواهد شد و محلول نهایی بازی می‌شود. استفاده از واژه می‌تواند در این گزینه امکان و گجود 0.05 مول یا بیشتر از سود را در ظرف II برای خنثی‌سازی در نظر می‌گیرد.

گزینه «۲»: در دمای 25 درجه سلسیوس، حاصل ضرب غلظت یون‌های هیدرونیوم $[H_3O^+]$ و یون‌های هیدروکسید $[OH^-]$ در هر محلول آبی (چه اسیدی باشد، چه بازی و چه خنثی)، همواره مقدار ثابتی است و برابر با $10^{-14} \times 1/0$ می‌باشد. این مقدار ثابت، منحصرأ به دما وابسته است و در دمای 25 درجه سلسیوس این مقدار مشخص را دارد. تغییر در اسیدیته یا بازی بودن محلول‌ها، تنها باعث تغییر در نسبت غلظت این دو یون می‌شود؛ به طوری که در محلول اسیدی $[OH^-] < [H_3O^+]$ در محلول بازی $[OH^-] > [H_3O^+]$ و در محلول خنثی $[OH^-] = [H_3O^+] = 1/0 \times 10^{-7} M$ است، اما حاصل ضرب آنها در تمامی این حالات در دمای 25 درجه سلسیوس ثابت و برابر $10^{-14} \times 1/0$ باقی می‌ماند. شکل زیر رد کتاب درسی به منظور رساندن همین مفهوم ارائه شده است، ببینید:

$[OH^-] = 10^{-14} \text{ mol. L}^{-1}$ گزینه «۳»: برای خنثی شدن کامل یک اسید با یک باز (هر دو قوی) تعداد مول‌های یون هیدرونیوم (H_3O^+) تولید شده توسط اسید باید با تعداد مول‌های یون هیدروکسید (OH^-) تولید شده توسط باز برابر باشد. در مورد اسید قوی و تک ظرفیتی مانند HCl و باز قوی و تک ظرفیتی مانند $NaOH$ ، هر مول از اسید یک مول یون H^+ (که در آب به H_3O^+ تبدیل می‌شود) و هر مول از باز یک مول یون OH^- تولید می‌کند. بنابراین خنثی شدن کامل تعداد مول‌های HCl باید دقیقاً برابر با تعداد مول‌های $NaOH$ باشد. این برابری تعداد مول‌ها یا شمار یون‌های هیدرونیوم و هیدروکسید مربوط می‌شود. در این گزینه، مقایسه شمار یون‌ها در دو ظرف با حجم‌های متفاوت مطرح شده است که گمراه کننده است (!) نکته کلیدی این است که برای خنثی شدن، فقط باید تعداد مول‌های اسید و باز واکنش دهنده با یکدیگر برابر باشد (نه لزوماً غلظت در حجم‌های مشخص). تصور کنید 0.05 مول HCl در 0.5 لیتر آب حل شده است (همان شرایط ظرف l). برای خنثی کردن آن، دقیقاً به 0.05 مول $NaOH$ نیاز داریم، چه این مقدار $HaOH$ در 0.25 لیتر آب حل شده باشد (غلظت 0.2 مولار) چه در 1 لیتر آب حل شده باشد (غلظت 0.05 مولار) در هر دو حالت تعداد مول‌های OH^- مهم است که برابر با 0.05 مول خواهد بود و برای واکنش کامل با 0.05 مول H^+ موجود است. بنابراین برای خنثی شدن، تمرکز بر برابری تعداد مول‌های اسید و باز است، نه غلظت آنها در حجم‌های متفاوت!

گزینه «۴»: با توجه به اینکه برای خنثی شدن کامل، تعداد مول‌های اسید و باز باید برابر باشد، در این سناریو نیز 0.05 مول $HaOH$ برای خنثی‌سازی 0.05 مول HCl مورد نیاز است. اگر حجم محلول $HaOH$ (ظرف II) برابر 250 میلی لیتر 25 لیتر) باشد، غلظت $NaOH$ در این ظرف برابر با $0.2 M$ خواهد بود. $\frac{0.05 \text{ mol}}{0.25 L} = 0.2 M$

بود. از آنجایی که $NaOH$ یک باز قوی و تک ظرفیتی است، غلظت یون هیدروکسید $[OH^-]$ نیز برابر 0.2 مولار است. در ظرف l ، غلظت محلول HCl برابر 0.1 مولار است و چون HCl یک اسید قوی و تک ظرفیتی است، غلظت یون هیدرونیوم ($[H_3O^+]$) نیز برابر 0.1 مولار است. بنابراین در این حالت خاص که حجم محلول باز، نصف حجم محلول اسید است (برای داشتن تعداد مول‌های برابر) غلظت یون هیدروکسید (0.2 مولار) دقیقاً دو برابر غلظت یون هیدرونیوم (0.1 مولار) خواهد بود. این نشان می‌دهد که در شرایط غیر خنثی (قبل از اختلاط یا اگر حجم‌ها و غلظت‌ها به گونه‌ای باشند که تعداد مول‌های اسید و باز برابر نباشد). غلظت یون‌های H_3O^+ و OH^- می‌توانند مقادیر متفاوتی داشته باشند و لزوماً با هم برابر نیستند.

ابتدا جرم مولکول‌های یونیده نشده بوتانوئیک اسید را به شمار مول‌های آن تبدیل می‌کنیم.

$$\frac{1/76gCH_3CH_2CH_2COOH}{188gCH_3CH_2CH_2COOH} \times \frac{1molCH_3CH_2CH_2COOH}{1} = 0.002mol$$

$$غلظت مولار مولکول‌های یونیده نشده = \frac{0.002}{5} = 0.0004$$

معادله یونش بوتانوئیک اسید را نوشته برای سادگی فرمول آن را HA در نظر می‌گیریم.

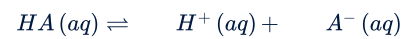

غلظت مولار HA $\frac{mol}{L} = 0.0004$

$$A^- \text{ غلظت مولار} = \frac{8 \times 10^{-5}}{5} = 16 \times 10^{-6} \frac{mol}{L} \quad [H^+] = [A^-] = 16 \times 10^{-6}$$

$$K_a = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]} = \frac{(16 \times 10^{-6}) \times (16 \times 10^{-6})}{4 \times 10^{-3}} = 6/4 \times 10^{-9}$$

معادله یونش اسید HA (ضعیف) به صورت زیر است:

شیوه‌ی وا تظلم :

$$\text{شیوه‌ی زلا س پ تظلم} : \frac{M}{M(1-\alpha)} \quad \frac{\alpha M}{\alpha M} \quad \frac{\alpha M}{\alpha M}$$

$$\Rightarrow \frac{\text{شیوه‌ی زلا لصاح یاه نوی رامش}}{\text{دیسا هدهن هدی نوی یاه لوکلوم رامش}} = \frac{\text{شیوه‌ی زلا لصاح یاه نوی تظلم}}{\text{دیسا هدهن هدی نوی تظلم}}$$

$$= \frac{2\alpha M}{M(1-\alpha)} = \frac{2\alpha}{1-\alpha} = \frac{2}{15} \Rightarrow 30\alpha = 2 - 2\alpha$$

$$\Rightarrow \alpha = \frac{2}{32} = \frac{1}{16} \Rightarrow \text{درصد یونش} = \frac{1}{16} \times 100 = 6.25\%$$

در ادامه با استفاده از رابطه ثابت یونش برای اسید ضعیف HA داریم:

$$\Rightarrow K_a = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]} = \frac{\alpha^2 M}{1-\alpha} = \frac{\left(\frac{1}{16}\right)^2 \times 2/64}{1 - \frac{1}{16}} = 0.011$$

در گزینه‌های «۱» تا «۳»، به ترتیب آمونیاک، هیدروفلوئوریک اسید، آمونیاک و فرمیک اسید یا باز ضعیف هستند. در اسیدها یا بازهای ضعیف برای محاسبه جرم آنیون اسید یا کاتیون حاصل از باز باید ثابت یونش یا درجه یونش آن‌ها وجود داشته باشد؛ بنابراین فقط در رابطه با گزینه «۴» می‌توان با قطعیت سخن گفت:

$$\Delta m = 6/2 - 2/3 = 2/3 \left\{ \begin{array}{l} HNO_3 \Rightarrow [NO_3^-] = C_{HNO_3} = 0.1 \Rightarrow ?gNO_3^- = 0.1 \times 62 = 6/2g \\ NaOH \Rightarrow [Na^+] = C_{NaOH} = 0.1 \Rightarrow ?gNa^+ = 0.1 \times 23 = 2/3g \end{array} \right.$$

ابتدا حجم مول HCl (شیره معده) تولید شده در طول یک هفته را حساب می‌کنیم:

$$\text{حجم } HCl \text{ تولید شده در طول یک هفته} = ۷ \text{ روز} \times \frac{۲ \text{ L } HCl}{۱ \text{ p} \gg n} = ۱۴ \text{ L } HCl$$

سپس شمار مول‌های HCl موجود در شیره معده را به دست می‌آوریم:

$$[H^+] = ۱۰^{-pH} = ۱۰^{-۱/۵} = ۱۰^{-۲} \times ۱۰^{۱/۵} = ۱۰^{-۲} \times ۳ = ۰/۰۳ \text{ mol} \cdot \text{L}^{-1}$$

$$n_{HCl} = ۰/۰۳ \text{ mol} \cdot \text{L}^{-1} \times ۱۴ \text{ L} = ۰/۴۲ \text{ mol } HCl$$

در گام بعد تعیین می‌کنیم که هر قرص ضد اسید توانایی خنثی کردن چند مول HCl را دارد:

$$۲/۴g \text{ صرق} \times \frac{۲۱g NaHCO_3}{۱۰۰g \text{ صرق}} \times \frac{۱ \text{ mol } NaHCO_3}{۸۴g NaHCO_3} \times \frac{۱ \text{ mol } HCl}{۱ \text{ mol } NaHCO_3} = ۰/۰۰۶ \text{ mol } HCl$$

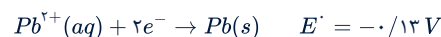
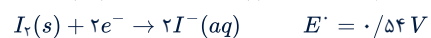

$$۲/۴g \text{ صرق} \times \frac{۲۹g Mg(OH)_2}{۱۰۰g \text{ صرق}} \times \frac{۱ \text{ mol } Mg(OH)_2}{۵۸g Mg(OH)_2} \times \frac{۲ \text{ mol } HCl}{۱ \text{ mol } Mg(OH)_2} = ۰/۰۲۴ \text{ mol } HCl$$

هر قرص ضد اسید توانایی خنثی کردن $۰/۰۰۶ + ۰/۰۲۴ = ۰/۰۳ \text{ mol}$ از HCl را دارد:

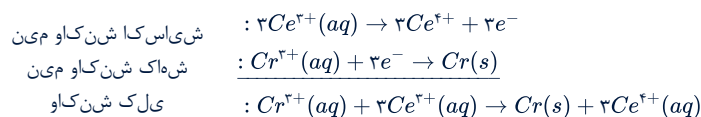
$$\frac{۰/۴۲}{۰/۰۳} = ۱۴ = \text{تعداد قرص لازم برای خنثی کردن شیره معده تولید شده در طول یک هفته: } ۱۴$$

ماده سمت چپ از نیم‌واکنش با E^+ بالاتر با ماده سمت راست از نیم‌واکنش با E^- پایین‌تر به‌طور خودبه‌خودی واکنش می‌دهد. بنابراین $Hg(l)$ را برخلاف $I_2(s)$ می‌توان در ظرفی از جنس $Pb(s)$ نگهداری کرد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) ابتدا نیم‌واکنش‌های اکسایش و کاهش را می‌نویسیم. نیم‌واکنش اکسایش را در ۳ ضرب کرده تا ضریب الکترون در دو نیم‌واکنش برابر شود، پس از جمع دو نیم‌واکنش، واکنش کلی به دست می‌آید.

(۲)

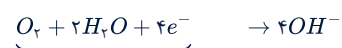
$$\text{«وانادیم-کروم» سلول} : E^{\circ}_{\text{لول‌س}} = E^{\circ}_{\text{دنا‌ی}} - E^{\circ}_{\text{دنا}} = E^{\circ}_{(Cr^{3+}/Cr)} - E^{\circ}_{(V^{2+}/V)} = -۰/۷۴ - (-۱/۲) = ۰/۴۶ \text{ V}$$

$$\text{«کروم-سرب» سلول} : E^{\circ}_{\text{لول‌س}} = E^{\circ}_{\text{دنا‌ی}} - E^{\circ}_{\text{دنا}} = E^{\circ}_{(Pb^{2+}/Pb)} - E^{\circ}_{(Cr^{3+}/Cr)} = -۰/۱۳ - (-۰/۷۴) = ۰/۶۱ \text{ V}$$

(۴) E^+ مربوط به $Ce^{4+}(aq)$ نسبت به E^- مربوط به $Pb^{2+}(aq)$ کوچک‌تر است. بنابراین قدرت اکسندگی $Ce^{4+}(aq)$ از $Pb^{2+}(aq)$ کمتر است.

گزینه «۱»: شکل الف می‌تواند مربوط به حلی و شکل ب می‌تواند مربوط به آهن سفید باشد.

گزینه «۲»: نیم‌واکنش کاهش در خوردگی به صورت زیر است.

تسا تلفه ربارب هدنه‌د شن‌کاو بی‌ارض ع‌مچ

گزینه «۳»: قدرت کاهندگی فلز A از M بیشتر است نه A^{2+} از M^{2+}

گزینه «۴»: قدرت کاهندگی A از B و M بیشتر است پس اگر قطعه‌ای از A را در محلولی از نمک M قرار دهیم واکنش انجام می‌شود و دمای محلول افزایش می‌یابد.

فقط عبارت (پ) درست است.

بررسی موارد:

(الف) نادرست؛ با یک تیغه مسی و تیغه‌ای از جنس فلز دیگر مانند روی و با میوه‌ای مانند لیمو می‌توان نوعی باتری ساخت و با آن یک لامپ را روشن کرد.

(ب) نادرست؛ در برخی واکنش‌های اکسایش-کاهش افزون بر داد و ستد الکترون، انرژی نیز آزاد می‌شود.

(پ) درست؛ در مورد نقره دمای مخلوط واکنش ثابت می‌ماند یعنی اصلاً افزایش دما نداریم، زیرا قدرت کاهندگی نقره از مس کمتر است.

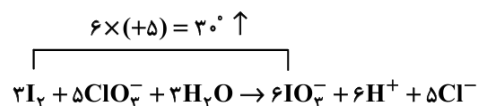
(ت) نادرست؛ اندازه‌گیری پتانسیل یک نیم‌سلول به‌طور جداگانه ممکن نیست.

(ث) نادرست؛ لیتیم در میان فلزها کمترین چگالی را دارد.

در این واکنش عدد اکسایش اتم‌های ید از صفر به +۵ افزایش می‌یابد. پس گونه کاهنده I_2 است. در این واکنش H^+ تولید می‌شود، پس pH محیط کاهش می‌یابد و به کمتر از ۷ می‌رسد. در واکنش انجام شده عدد اکسایش ید از صفر به +۵ رسیده است. چون در سمت چپ ۲ اتم ید داریم، تغییر عدد اکسایش آن را در ۲ ضرب می‌کنیم:

$$2 \times 5 = 10$$

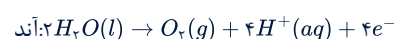
عدد اکسایش کلر از +۵ به -۱ رسیده، ۶ واحد تغییر کرده است. در ابتدا باید ضریب ClO_3^- را برابر ۵ و ضریب I_2 را برابر ۳ قرار دهیم. با مشخص شدن ضریب این دو گونه بقیه مواد موازنه می‌شوند.

مجموع ضرایب استوکیومتری مواد واکنش دهنده و فراورده برابر ۲۸ است.

$$\frac{7}{224} \times 10^{23} e^- \times \frac{1 \text{ mol } e^-}{6/0.2 \times 10^{23} e^-} \times \frac{5 \text{ mol } Cl^-}{30 \text{ mol } e^-} = 0.7 \text{ mol } Cl^-$$

نیم‌واکنش‌های انجام شده در فرایند برقکافت آب به‌صورت زیر هستند:

ابتدا میزان اکسیژن تولیدی در برقکافت آب را محاسبه می‌کنیم:

$$? \text{ mol } O_2 = \frac{1}{2} \text{ mol } e^- \times \frac{1 \text{ mol } O_2}{4 \text{ mol } e^-} = 0.75 \text{ mol } O_2$$

حال می‌توان نوشت:

$$? \text{ g } CH_4 = 0.75 \text{ mol } O_2 \times \frac{1 \text{ mol } CH_4}{2 \text{ mol } O_2} \times \frac{16 \text{ g } CH_4}{1 \text{ mol } CH_4} = 6 \text{ g } CH_4$$

بررسی موارد:

(الف) نادرست؛ در سلول‌های الکترولیتی، همانند سلول‌های گالوانی، اکسایش در آند و کاهش در کاتد انجام می‌شود.

$$(ب) \text{ درست؛ نسبت جرم‌ها: } 8 = \frac{32}{4}$$

(پ) نادرست؛ در سلول الکترولیتی برقکافت آب، همانند سلول الکترولیتی فرایند هال، جنس الکترودها یکسان (گرافیت) است.

(ت) درست؛ در فرایند هال در کاتد آلومینیم مذاب و در فرایند برقکافت $NaCl$ مذاب در کاتد سدیم مذاب تولید می‌شود.

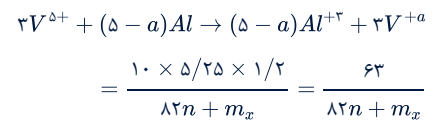
سیلیسیم طبق واکنش $SiO_2 + C \rightarrow Si + CO$ از واکنش سیلیس و کربن به دست می‌آید، پس واکنش‌پذیری کربن از سیلیسیم بیشتر است. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: این واکنش در دماهای بالا و با دادن گرما انجام می‌شود.

گزینه «۲»: طبق متن صفحه ۴۸ کتاب درسی شیمی یازدهم درست است.

گزینه «۴»: طبق واکنش داده شده درست است.

عدد اکسایش وانادیم در ترکیب $(VO_2)_n X$ برابر با $\Delta + 5$ است. اگر عدد اکسایش وانادیم تولید شده را a فرض کنیم، واکنش کلی صورت گرفته به صورت مقابل خواهد بود:

$$\text{یل‌اگج} \times \text{یمرج دصرد} \times 10 = \frac{\text{یلوم تظلغ}}{\text{یلوم مرج}}$$

$$= \frac{63}{82n + m_x} \times 0.4 = \frac{25/2}{82n + m_x}$$

$$\text{مجم} \times \text{یلوم تظلغ} = \text{یلوم مرج}$$

مقدار مول $V^{\Delta+}$ را به دست می‌آوریم:

$$\text{mol } V^{\Delta+} = \frac{25/2}{82n + m_x} \text{mol } (VO_2)_n \times \frac{n \text{ mol } V^{\Delta+}}{1 \text{ mol } (VO_2)_n} = \frac{25/2n}{82n + m_x} \text{mol}$$

مطابق واکنش فوق این مقدار $V^{\Delta+}$ با $4/32$ گرم Al واکنش می‌دهد، بنابراین داریم:

$$gAl = \frac{25/2n}{82n + m_x} \text{mol } V^{\Delta+} \times \frac{(\Delta - a)Al}{3 \text{ mol } V^{\Delta+}} \times \frac{27g Al}{1 \text{ mol } Al} = 4/32g \Rightarrow \frac{m_x}{n} = 180/5 - 52/5a$$

در نهایت رنگ محلول و مقدار a را محاسبه می‌کنیم:

گنر ش‌فنب ل‌صاح ل‌ول‌حم

گنر زبس ل‌صاح ل‌ول‌حم

ق ق غ

$$\frac{m_x}{n} \begin{cases} a = 2 \Rightarrow \frac{m_x}{n} = 75/5 \Rightarrow \\ a = 3 \Rightarrow \frac{m_x}{n} = 23 \Rightarrow \\ a = 4 \Rightarrow \frac{m_x}{n} = -29/5 \end{cases}$$

بنابراین اگر محلول حاصل بنفش رنگ باشد، مقدار $\frac{m_x}{n}$ برابر با $75/5$ و اگر محلول حاصل سبزرنگ باشد، مقدار $\frac{m_x}{n}$ برابر با 23 خواهد بود.

X یک فلز اصلی متعلق به دسته S می‌باشد. به این معنا که یا متعلق به گروه ۱ است و یون‌های X^+ تشکیل می‌دهد یا متعلق به گروه ۲ است و یون‌های X^{2+} تشکیل می‌دهد. در مدل دریای الکترونی فلزات گروه اول به ازای هر یون X^+ یک e^- وجود دارد به این معنا که شمار الکترون‌ها و کاتیون‌ها با هم برابر است و تفاوتی ندارند. در نتیجه طبق صورت سوال عنصر X نمی‌تواند متعلق به گروه ۱ باشد، حتماً متعلق به گروه ۲ می‌باشد. در مدل دریای الکترونی فلزات گروه ۲ به ازای هر ۱ یون X^{2+} ، ۲ عدد الکترون یافت می‌شود.

۱ تفاوت کاتیون و الکترون $\sim 2e^- \sim 1X^{2+}$

عنصر مورد نظر ${}_{12}Mg$ است

توافقت $10^{23} \times 0.2/6$

توافقت 1 mol

$$\Rightarrow M = 24 \text{ g. mol}^{-1} \Rightarrow 9/0.3 \times 10^{23} \times \frac{1 \text{ mol } X^{2+}}{1 \text{ mol } X} \times \frac{1 \text{ mol } X}{Mg X} \times 3/6g : \text{تفاوت الکترون و کاتیون؟}$$

در هر اتم ${}_{12}Mg$ ، ۲ الکترون ظرفیتی هستند و در دریای الکترونی شرکت می‌کنند. ۱۰ الکترون نیز درونی هستند و در دریای الکترونی شرکت نمی‌کنند.

$$\% 83 \simeq 100 \times \frac{10}{12} = \text{درصد خواسته شده}$$

بررسی موارد:

(الف) درست؛ در مولکول CO_2 ، اتم‌های اکسیژن تراکم بار الکتریکی منفی بیشتری دارند.

(ب) نادرست؛ مولکول O_2 با این که از یک نوع اتم تشکیل شده است ولی قطبی به حساب می‌آید و در میدان الکتریکی جهت‌گیری می‌کند.

(پ) درست؛ در $CHCl_3$ ، بیشترین رنگ قرمز مربوط به کلر است.

(ت) درست؛ SO_2 مولکولی مسطح است که اتم‌های اکسیژن تراکم بار الکتریکی بیشتری دارند.

نافلزهای C و D اگر به آرایش یک گاز نجیب رسیده باشند به این معنی است که در یک دوره از جدول قرار دارند و عنصر C به دلیل شعاع بزرگ‌تر، سمت چپ‌تر در دوره خود نسبت به عنصر D قرار دارد و یون آن بار بیشتری خواهد داشت (مثل ${}_{8}O$ و ${}_{7}N$). پس در حضور کاتیون یکسان، آنتالپی فروپاشی شبکه و نقطه ذوب ترکیب Mg با C بیشتر خواهد بود.

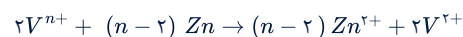
بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) ترکیب C با D یک ترکیب مولکولی خواهد بود و این مواد چکش‌خوار نیستند.

(۲) آنتالپی فروپاشی شبکه وابسته به بار یون‌ها می‌باشد که در این سوال معلوم نشده است.

(۳) ممکن است B عنصر گالیم باشد و A عنصری از دسته d که باعث غلط بودن این گزینه می‌شود.

ابتدا واکنش مورد نظر را نوشته و موازنه می‌کنیم:

روش (I)

$$2LV^{n+} \times \frac{1 \text{ mol } V^{n+}}{1 LV^{n+}} \times \frac{(n-2) \text{ mol } Zn}{2 \text{ mol } V^{n+}} \times \frac{65 \text{ g } Zn}{1 \text{ mol } Zn} = 13 \text{ g } Zn$$

$$\Rightarrow n = 4$$

روش (II)

$$\frac{M \times V}{\text{بیرض}} = \frac{\text{جرم}}{\text{بیرض} \times \text{مولرم}} \Rightarrow \frac{1 \times 2}{2} = \frac{13 \text{ g}}{65(n-2)}$$

$$\Rightarrow n = 4$$

عدد اکسایش محلول اولیه ۴ بوده و رنگ محلول آبی می‌باشد.

ضریب عنصر اکسنده \times اندیس عنصر اکسنده \times تغییر عدد اکسایش عنصر اکسنده = الکترون مبادله شده

توجه: به جای عنصر اکسنده، از کاهنده نیز می‌توان استفاده کرد.

$$e = 2 \times 1 \times 1 = 2e^- \text{ مبادله شده}$$

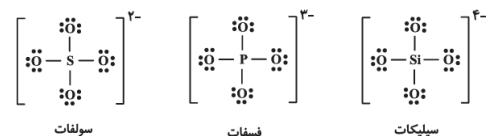
مورد (الف) نادرست است.

بررسی موارد:

(الف) جیوه عنصری از جدول تناوبی است که در دما و فشار اتاق به حالت مایع می‌باشد اما ترکیب مولکولی نیست.

(ب) دی متیل اتر و پروپان جرم مولی نزدیک به هم دارند اما دی متیل اتر ترکیبی قطبی و پروپان ترکیبی ناقطبی است. پس دی متیل اتر نسبت به پروپان آسان تر مایع می‌شود.

(پ)

با توجه به مشابه بودن ساختار لوویس این سه یون، نسبت جفت الکترون‌های ناپیوندی به پیوندی در آن‌ها با هم برابر است.

(ت) طول پیوند $Si-C$ نسبت به طول پیوند $Si-Si$ کمتر است، بنابراین انرژی پیوند آن بیشتر و در نتیجه سختی آن هم بیشتر خواهد بود.

(ث) جامدهای کووالانسی در حالت مایع نارسانا و در حالت جامد سخت هستند.

ابتدا در نظر می‌گیریم که ۱۰۰ گرم از این نمونه خاک رس در اختیار داریم بنابراین:

$$\left. \begin{array}{l} \text{با } x \text{ مرگ } \\ \text{دوش ریختن} \end{array} \right\} \begin{cases} SiO_2 : 46/20 \\ H_2O : 13/32 - x \\ \text{داوم یق بام} : 40/48g \end{cases}$$

عومجم : $100 - x$

$$100g \text{ سر کاخ } \left\{ \begin{array}{l} SiO_2 : 46/20g \\ H_2O : 13/32g \\ \text{داوم یق بام} : 40/48g \end{array} \right.$$

$$\text{یمرج درصد} = \frac{\text{رظن دروم هدام مرچ}}{\text{نومن مرچ}} \times 100 \Rightarrow 50 = \frac{46/20}{100 - x} \times 100$$

$$\Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{46/20}{100 - x} \Rightarrow 100 - x = 92/4$$

$$\Rightarrow x = 7/6g$$

بنابراین ۷/۶ گرم آب تبخیر شده است. حال می‌توانیم درصد آب تبخیر شده را محاسبه کنیم:

$$\text{درصد آب تبخیر شده} = \frac{7/6}{13/32} \times 100 \approx 57\%$$

فقط عبارت «ث» درست است.

بررسی گزینه‌ها: (آ) در نمودار داده شده، سطح انرژی واکنش‌دهنده‌ها از فرآورده‌ها بیشتر است و از آنجا که انرژی با پایداری رابطه عکس دارد، پس پایداری فرآورده‌ها بیشتر است.

(ب) در جمع جبری علامت مثبت و منفی مهم است و لحاظ می‌شود.

$$E_a = +334kJ$$

واکنش گرماده است $\Delta H = -566kJ$

$$\Rightarrow E_a + \Delta H = 334 + (-566) = -232kJ$$

(پ) کاتالیزگر رودیم با نماد شیمیایی Rh نمایش داده می‌شود.

(ت) این واکنش گرماده است (درست) ولی ارتباطی به انجام شدن آن در دمای اتاق ندارد. انرژی فعالسازی واکنش زیاد است پس این واکنش در دماهای پایین به راحتی انجام نمی‌شود.

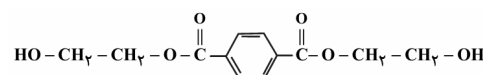
(ث) این عبارت درست است. توجه شود مولکول CO قطبی است ولی مولکول CO_2 ناقطبی است.

فقط عبارت (پ) نادرست است. عدد اکسایش کربن ستاره دار برابر $1 - 5 = 4$ است.

بررسی سایر عبارت‌ها:

عبارت (ت): ترکیب (۳) یا اتیلن گلیکول و ترکیب (۵) یا ترفتالیک اسید را نمی‌توان مستقیماً از نفت خام بدست آورد.

عبارت (ث): دی استر حاصل از ترکیب (۳) و (۵) به صورت زیر است.

بررسی گزینه‌های نادرست:

گزینه «۲»: سازنده اصلی برخی لوازم پلاستیکی پلی اتن است.

گزینه «۳»: محلول یتاسیم پرمنگنات به عنوان اکسنده در هر دو واکنش تولید مونومرهای سازنده پلی اتیلن ترفتالات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در واکنش مربوط به تولید اتیلن گلیکول از اتن، به صورت محلول رقیق و در واکنش تولید ترفتالیک اسید از پارازایلن به صورت محلول غلیظ وجود دارد.

گزینه «۴»: در مبدل‌های کاتالیستی دیزلی برای تبدیل اکسیدهای نیتروژن به گاز نیتروژن از آمونیاک استفاده می‌شود.

با توجه به اطلاعات مسئله می‌توان نوشت:

ماده	2NO	O ₂	2NO ₂
اولیه	x	x	x
تغییرات	-2a	-a	+2a
نهایی	x - 2a	x - a	x + 2a

$$K = \frac{[NO_2]^2}{[NO]^2 [O_2]} \Rightarrow \cdot / \Delta = \frac{x^2}{x^2 \times x} \times \Delta \Rightarrow x = 10 \text{ mol (اولیه)}$$

طبق صورت سوال: $10 + 2a = 20 - 3a \Rightarrow 5a = 10 \Rightarrow a = 2$

$$K' = \frac{(10 + 4)(10 + 4)}{(10 - 4)(10 - 4)(10 - 2)} = \frac{14 \times 14}{6 \times 6 \times 8} \times \Delta \approx 3/4$$

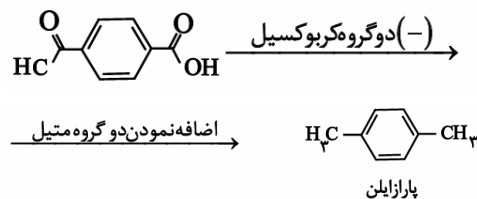
در شرایط مناسب و طی واکنش‌های اکسایش اتن و پارازایلن، مونومرهای سازنده تهیه می‌شود.

گزینه «۳»

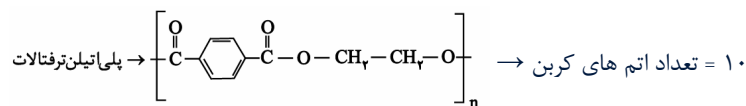
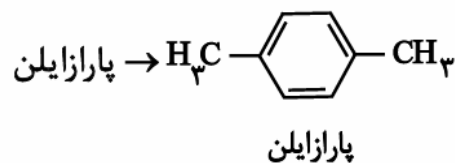
گزینه سوم نادرست است.

گزینه «۱»:

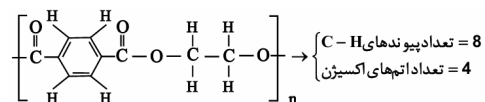

گزینه «۲»: ساختار پارازایلن و واحد تکرارشونده پلی اتیلن ترفتالات به صورت زیر است:

۱۰ = تعداد اتم های هیدروژن در پارازایلن

گزینه «۳»:

گزینه «۴»: در واحد تکرارشونده پلی اتیلن ترفتالات، سه عدد اکسایش (۱ - ۰ - ۳) برای اتمهای کربن وجود دارد.